

→ 12. lpp.

Arvim Sprudem atkal sasniegums!
Braucienā ar riteni apkārt Polijai
kuldīdzniekam pasaules rekords.

Poligonā - moderna šautuve

Raņķu pagasta poligonā Mežaine trešdien atklāts šautuves komplekss, kura būvniecība sāka pirms gada. Atklāšanā piedalījās Nacionālo bruņoto spēku augstākā virspavēlniecība.

Komplekss paredzēts karavīru, zemessargu un jaunsargu šaušanas prasmju pilnveidei un pārbaudei. Projekta izmaksas ir 680 000 eiro, un kopš pērnā augusta tur strādājis Skrundas uzņēmums *Urbumiņš Pluss*. Zemessardzes komandieris, brigādes ģenerālis Egils Leščinskis uzteica Kurzemes brigādes komandieri Andri Riekstu, kura virsvadībā projekts īstenots, kā arī to, cik ļoti Mežaine ir mainījies kopš 2018. gada janvāra, kad Aizsardzības ministrija to pārņēma no Skrundas novada pašvaldības.

Komplekss sastāv no trīs šautuvēm. Pirmā (50 m) paredzēta valsts aizsardzības mācībai ar mērķlīnijām 25 un 50 m attālumā, un šīs šautuves platums ir 100 m. Savukārt 100 un 300 m garās paredzētas zemessargu un karavīru apmācībai, un tās ir 50 m platas. 300 m šautuvē ir trīs mērķlīnijas, bet 100 m šautuvē – viena, un tā domāta uguns un kustības nodarbībām. Būtiski, ka viss būvēts, domājot arī par skaņas izolāciju, līdz ar to iedzīvotājiem trokšņi tiks samazināti līdz minimumam.

Savukārt A. Rieksts vislielāko atzinību izteica gan uzņēmējiem, gan apkaimes iedzīvotājiem, kuri ieguldījuši lielu darbu, lai būvdarbi tiktu pabeigti laikā. Pati šautuve ir gatava, nu turpināsies tās atbalsta un novērošanas punktu labiekārtošana.

Mežaines poligona šautuvē pēc lentes pārgriešanas jau atskanēja šāvieni. Pirmie uz uguns līnijas gūlās aizsardzības ministrs Artis Pabriks un Nacionālo bruņoto spēku komandieris Leonīds Kalniņš.

Alberta Dintera teksts un foto

Personība. Skrundas vidusskolas direktors **Ainārs Zankovskis**: „Man paveicies, jo apkārt ir cilvēki, kuri visu saprot un ar kuriem esam uz viena viļņa.”

→ 8.-9. lpp.

Burdallu vegāniskie ēdieni Rumbas pagastā. → 5. lpp.

Bēgļi un Latvijas politika. → 2. lpp.

Ar sēļa dabu un piederību Kuldīgai. Uzņēmuma **PC Konsultants** līdzīpašnieks **Aldis Dilāns**. → 6. lpp.

Skolotāji par potēšanu: kāpēc jā un kāpēc nē.

→ 3. lpp.

Kā strādās skolas, kas jāzina vecākiem un audzēkņiem.

→ 4. lpp.

Otrdien, 24. augustā:

- Kā biedrības var palīdzēt pašvaldībai.
- Kas jauns Īvandē.
- Mūzika virs Kuldīgas jumtiem.
- Graudu ielas stāsti.
- Mazināt sabiedrības sašķeltību.

9 771407 975062 3 3

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Vai atgriezīties
viduslaikos?

Jānis Siliņš

Protesti pret valdību, ar olām un tomātiem apmētāta ēka, lāpas, bende, karātavas un slimība, kas skar visu pasauli. Pēdējā gadā piedzīvoto situāciju varu salīdzināt ar viduslaikiem – tautu sašķelē slimība un veidi, kā to ārstēt. Kaut kovids nemaz nav līdzīgs mērim, tas izplatās tikpat strauji. Ir atrasts veids saslimšanas risku samazināt, bet daļa sabiedrības nav mierā ar to, ka jāpotējas. Neiegrimšu iemeslos, kādēļ tas būtu jādara, – tie visiem jau ir zināmi.

„Viduslaiki ir tumšākais laikmets cilvēces vēsturē – vai gribam tajā atgriezties?”

Atgriezties pie piketa nedēļas nogalē pie Kuldīgas novada domes – cilvēki pulcējās, lai protestētu pret obligāto vakcināciju. Mans pirmais jautājums ir nevis par protestu, bet par vietu. Kāpēc pie domes? Latvijā vara nav sadalīta kā ASV, kur katrā štatā savi likumi. Uzskatu, ka pilsētu un novadu domes nav vieta, kur protestēt pret potēšanu. Lai kļiedētu naidu, kas parādījies zem domes priekšsēdes Ingas Bērziņas viedokļa feisbukā, jāatgādina, ka dome ar tomātiem netika apmētāta protesta laikā. Apmēram stundu pēc tam to uzzināju un skrēju skatīties – tiešām tas noticis. Pašvaldības policija apstiprina, ka divi vīrieši to izdarījuši jau pēc piketa. Nesaku, ka to

darīja protestētāji, bet nevajag arī krist pie rīkles jebkuram pašvaldības darbiniekam vai žurnālistam, ka viss ir safabricēts, – katram jādara savs darbs.

Un par kāzām, kas piketa laikā notika domes namā: iedomājieties sevi laulāto vietā! Bērniem rādot kāzu fotogrāfijas, būs jāskaidro, ka cilvēku pūlis fonā ir protestētāji. Neliekas patīkami.

Sestdien pirms pusnakts uz vecā ķieģeļu tilta tika sadegtas sveces, kāda piketētāja arī man piedāvāja gaisā laist degošas laternas. (Viena vēl aizķērās kokā pie kafejnīcas, otra – aiz tilta laternas). Drīz pēc piketētāju izklišanas uzzināju, ka pie domes stāv bende pie karātavām. Dodoties uz notikuma vietu un ieraugot cilvēkus ar svečiem un lāpām, nodomāju, ka esam atgriezušies tumšajos laikos – trūka tikai giljotīnas...

Ko cilvēki ar karātavām mēģināja panākt? Kādēļ tās jānoliek pie domes? Kāpēc cīnāmies pret to, kas ļauj mums dzīvot normālu dzīvi? Es labi saprotu, ka vārds *obligāts* var nepatikt un izvēles brīvību tas ierobežo, bet vai vīruss nav briesmīgāks? Viduslaiki ir tumšākais laikmets cilvēces vēsturē – vai gribam tajā atgriezties?

Nedomāju, ka karātavas pie domes būs iemesls, kādēļ obligātā vakcinācija valstī netiks ieviesta. Karātavas Rātslaukumā, kur tās atradušās kādreiz, iezīmē kritisko stāvokli, kādā pašlaik ir sabiedrība, – neizpratnes, neiecietības, panikas un šķelšanās epicentrā.

TRĪS PAR VIENU

Kā vērtējat situāciju ar robežpārkāpēju pieplūdumu Latvijas pierobežā un valdības rīcību, valstī tos neielaižot?

SPRIEŽ OPERATĪVĀS SANĀKSMĒS

1. Dimitrijs Trofimovs, Iekšlietu ministrijas valsts sekretārs:

– No 11. augusta līdz 10. novembrim valdība pierobežā izsludinājusi ārkārtējo situāciju. Šonedēļ notika Operatīvās vadības centra otrā sanāksme. Kopš 10. augusta no robežas nelikumīgas šķērsošanas atturēti 417 cilvēki, bet četriem humānu apstākļu dēļ atļauts to šķērsot.

Dienesti ziņoja par kritisku situāciju ar tulkošanu. Tika lemts Eiropas Patvēruma atbalsta birojam lūgt palīdzību, uz Latvijas–Baltkrievijas robežu nosūtīt kurdu, arābu un angļu valodā runājošus speciālistus. Valsts robežsardze ziņoja, kā tiek izvērtēts katrs gadījums, lai novērstu dzīvības apdraudējumu.

Pie nelikumīgajiem robežas šķērsotājiem tiek izsaukts Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienests. Turpmāk medicīniskā apskate varētu notikt Daugavpils slimnīcā.

Runājot par aizturēto izmitināšanu, gan Robežsardze, gan Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde ir izziņājus, kādās ēkās varētu viņus ievietot. Notiek pārrunas ar to īpašniekiem. Iekšlietu ministrija lūgusi visām pašvaldībām piedāvāt dienesta viesnīcas. Terminuzturēšanas atļauja pierobežā, kur izsludināta ārkārtējā situācija, izņēmuma gadījumos tiek izsniegta, tomēr iedzīvotājiem ieteikts izvairīties uz šīm vietām doties nepamatoti.

RĪKOJAS IZŠĶIRĪGI, BET VISAM UZMANĪBU NEPIEVĒRŠ

2. Agita Lūse, Rīgas Stradiņa universitātes Komunikācijas fakultātes docente:

– Starptautiskā situācija, kas ir fonā norisēm mūsu austrumu pierobežā, Latvijai un Lietuvai ir tiešām neordināra. Abas valstis, arī Polija, ierautas tālejošā ģeopolitiskā sāncensībā starp Eiropas Savienību, Krieviju un tās satelītvalsti mums kaimiņos (Baltkrieviju – red.). Līdz ar to jautājums dažas nedēļas stabili turas gan politiskajā, gan mediju dienaskārtībā. Notikums plaši un satraukti apspriež arī sociālajos medijos – daudzi acīmredzami jūtas norūpējušies, apdraudēti. Politiski to lieliski jūt, tādēļ vismaz vārdos, ja ne darbos apliecina gatavību rīkoties izlēmīgi.

Aizsardzības un Iekšlietu ministrija ir rīkojušas izšķirīgi. Izsludināt ārkārtējo situāciju bija radikāls solis, un tas ļāvis sākt mērķtiecīgu robežas stiprināšanu. Rezultātā vismaz šajās dienās vairāk ir to, kas no nelikumīgas robežas šķērsošanas atturēti. Taču tie ir tikai skaitļi, kas tikpat kā neko neizsaka par konkrētām epizodēm, kurās robežsargi, policisti vai pierobežas iedzīvotāji sastop migrantu grupas.

Kaut valdības rīkojums nedaudz iezīmē arī veidus, kā risināt humanitāros jautājumus un cilvēku pamattiesības, tiem tomēr nav velītā pietiekama uzmanība. Kā izturēties pret tiem, kuri attapušies robežzonā un kuriem vairs nav iespēju turpināt ceļu vai griezties atpakaļ, jo tos

atrainda abās pusēs? Kā migrantiem, arī potenciālajiem, darīt zināmu, ka patvērumu viņi var prasīt arī Baltkrievijā vai vīzu kādas Eiropas valsts konsulatā? Valodas barjera visbiežāk to nav ļāvusi. Nezinām, kā virzās diplomātiskās sarunas, piemēram, ar Irākas vai Irākas Kurdistānas valdību. Pat tad, ja izrādītos, ka lielākajai daļai nedokumentēto migrantu nav pamata patvērumu lūgt, tomēr tiem dažiem, kas varētu uz tādu pretendēt, vairs nav iespēju to darīt, pat robežkontroles punktos ne.

Vēl viens humanitārs jautājums – vai Robežsardze un Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde izmanto rīkojumā doto atļauju tos, kuri šovasar tomēr lūdz patvērumu, izmitināt, apgādāt ar pārtiku un pirmās nepieciešamības precēm? Ir ziņas, ka siltāku apģērbu sākušas gādāt pāris biedrību. Arī tulkus izdevies iesaistīt, pateicoties vispirms tieši tām, un tikai šonedēļ šo vajadzību sāk izskatīt valdība.

Vēl virkne jautājumu attiecas uz komunikāciju dažādos līmeņos. Ir dzirdēts par Eiropas amatpersonu izteikumiem, bet maz – par Latvijas saziņu ar Starptautisko migrācijas organizāciju un Eiropas Patvēruma atbalsta biroju. Visbeidzot – kā ministrijas sazinājušās ar pierobežas pašvaldībām, lai ar to starpniecību vietējiem situāciju skaidrotu un tā mazinātu satraukumu?

SĀK TRŪKT IZMITINĀŠANAS VIETU

3. Elvijs Purnis, Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes patvēruma meklētāju izmitināšanas nodaļas vadītāja vietnieks:

– Latvijas–Baltkrievijas robežu nelegāli šķērsojušie ir lūguši patvēruma meklētāja statusu, tādēļ nogādāti centrā *Mucenieki*. Tur izmitināšanas iespējas sasniegušas 80%, bet pieplūdums turpinās. Ir jau atrastas papildu telpas, kur patvēruma meklētājus izmitināt, ja tādi vēl būs. Darbinieku skaits un spējas arī ir

tuvu maksimumam, bet tuvākajā laikā iesaistīsim jaunus. Savukārt aizturēto ārzemnieku izmitināšanas centrā *Daugavpils* palikuši tie, kam nav vēl noskaidrota identitāte. Cilvēki, kuri šķērso robežu, atrodas karantinā. Viņi pret to neiebilst, un nav ziņu par provokācijām vai agresijas izpausmēm. Ir ēdināšana un medicīniskās pārbaudes. Lai izvērtētu tiesības uz patvērumu, tas ilgst apmēram trīs mēnešus.

Daina Tafelberga

MANUPRĀT

Būt tiesnesim?

Sociālie tīkli aizvien vairāk ietekmē mūsu skatījumu uz situācijām un cilvēkiem. Sekojot līdzī kāda ārzemju influencera darbībām, neviļus mēdzam viņa rīcību attiecināt uz visu viņa tautu, nemaz nepadomājot, ka tas ir tikai indivīds no kādas valsts. Protams, pastāv iespēja, ka viņš ir pazīstamākais šīs zemes pārstāvis, bet pārējai pasaulei tas nedod tiesības veidot jaunus stereotipus un nosodījumus par tautu kā veselumu. Tas, ko redzam internetā, no katra prasa kritisko domāšanu un spēju redzēto izvērtēt. Cik daudzi Latvijas influenceri domā par saturu, ko tie publicē? Vēlāk ziņu portālos varam lasīt par kārtējo skandālu un pārpratumu. Bet vai tas raksturo tautu? Vai tas parāda, kāds ir katrs no mums? Tas atklāj tikai konkrētā cilvēka pasaules uztveri. Nevienam negribētu, lai, piemēram, kāds zviedrs domā, ka visi latvieši ir kašķa meklētāji un nezina, kādus vārdus lietot, runājot ar plašāku publiku. Ir vērts pašiem nevis kāpt tiesneša korpēs, bet tā vietā lielāku uzmanību pievērst savām izdarībām sociālo tīklu pasaulē, lai arī citi mūsu tautu netiesātu pēc viena cilvēka izdarībām.

Monta Bērziņa

Par iepriecām un pabēdām ziņojiet *Kurzemniekam* pa tālr. 63350568, e-pasts: redakcija@kurzemnieks.lv.

Lasītāju vērojumi nav anonīmi.

RUNĀ SPECIĀLISTS

Lai lietavas un negaiss nepārsteidz

Andis Auziņš, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Kurzemes reģiona brigādes komandiera vietnieks

Šīs vasaras laikā gan Kuldīgu, gan citus Latvijas reģionus ir pārsteigušas tik intensīvas lietavas un negaisi, kādi iepriekšējos gados bijuši reti. Lietus lija tik stipri, ka zemākās vietas mēdza applūst, lietusūdens kanalizācija apjomu nespēja ņemt pretī. Ko paturēt prātā, ko savlaicīgi izdarīt, lai negaiss nepatīkami nepārsteigtu? Saņemot informāciju, ka tuvākajā laikā var sākties negaiss, tam noteikti vajadzētu sagatavoties, tā mazinot uztraukumu un apdraudējumu. Svarīgi ir nostiprināt uz balkona vai mājas pagalmā esošus objektus, kas var tikt aizpūsti un izraisīt bojājumus gan cilvēkiem, gan jūsu vai kaimiņu īpašumam. Pirms negaisa jāparūpējas arī par sava auto drošību – to nevajadzētu atstāt zem kokiem. Mūsu pieredze rāda, ka negaiss bieži vien rada dažādu postījumu – aizvadītajā piektdienā Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests saņēma 26 izsaukumus par nolūzušiem kokiem, vairākos gadījumos tie uzkrituši uz vieglajām automašīnām. Ja, sākoties negaisam, esat mājās, tad tur arī palieciet! Atvienojiet elektroierīces no strāvas, jo zibens radīts strāvas spriegu-

ma kāpums var izraisīt nopietnus bojājumus elektrotīklam pieslēgtajās ierīcēs. Aizveriet durvis un logus, žālūzijas vai aizkarus, neejiet pie logiem vai durvīm, neuzturieties verandā, uz balkona vai lodžijas! Ja ir sācies negaiss un kaut kādu iemeslu dēļ tomēr atrodaties ārā, patverieties kādā ēkā vai automašīnā! Ja vadāt automašīnu, atrodiet drošu vietu, kur apstāties, un palieciet tajā! Cita lieta, ja atrodaties, piemēram, mežā – tādā gadījumā meklējiet patvērumu biežāk ar zemiem kokiem! Savukārt, atrodoties atklātā teritorijā, jārod patvērumus zemā vietā, piemēram, gravā vai ielejā, un jāizvairās no atrašanās uz pakalniem, klajā laukā un blakus elektrolīnijām vai zem atsevišķi augošiem lieliem kokiem. Atrodoties ūdenī, piemēram, laivojot, mēģiniet nokļūt krastā un nekavējoties meklējiet patvērumu! Lielu un ilgstošu lietu gadījumā var applūst mājokļa pagrabs vai ēkas pirmais stāvs. Lai samazinātu applūšanas nodarītos materiālos zaudējumus, pārvietojiet mantas no pagrabtelpām un pirmajiem stāviem uz augšējajiem stāviem vai bēniņiem! Arī šādos gadījumos mājās jāatslēdz elektroenerģijas padeve. Lai sagatavotos gaidāmajam negaisam vai lietavām, sekojiet līdzi informācijai plašsaziņas līdzekļos, ieklausieties meteorologu brīdinājumos un pētiet situāciju sava mājokļa tuvumā!

Bet galvenais, kas jāatceras: ja ir apdraudēta jūsu veselība vai dzīvība, zvaniet Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienestam pa tālruni 112!

LASĪTĀJS VAICĀ

Pedagogi par potēšanos: par vai pret?

Vai varat pašiem skolotājiem pajautāt, kāpēc vieni vakcinējas, bet citi pat runā par darba pamešanu, jo nevēlas to darīt? Tādu jautājumu redakcijai uzdeva Anita.

Tūlīt atsāksies skolas gaitas, bet valstī izglītības iestādēs ir potēti 66% pedagogu (pēc Izglītības un zinātnes ministrijas datiem). Kādi ir iemesli to darīt vai – tieši pretēji – nedarīt? Uz to atbildes sniedza V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas direktore Inese Astaševska un skolotājs Kārlis Neimanis, anonīmi vēlējas palikt skolotāji no bērnu mācītājiem *Biūte* un Kuldīgas Centra vidusskolas (KCV).

NEPOTĒJAS, JO IR BAIL

Biūtes pirmsskolas skolotāja: „Es vakcinējusies neesmu. Godīgi sakot, nevaru saņemt, jo esmu dzirdējusi, ka kolēģēm pēc tam bijušas palielas problēmas un stāstot viņas mani ir sabaidījušas. Ģimenē vakcinējusies ir māsa un māsiņa, abām bija blakusparādības: drudzis, temperatūra. Mani baida tā diena ar blakusparādībām. Es uzskatu, ka Covid-19 infekcija eksistē, bet rodas tāda sajūta, ka to mālē briesmīgāku, nekā tā ir.”

NEPATĪK, JA PIESPIEŽ

KCV pedagoge: „Tuvu ģimenē man potējies nav neviens. Es neteikšu, ka 100% to nedarīšu, bet ir tās divas puses, kad ar galvu it kā saprotu, ka vajag, jāiet pierakstīties, bet dzirdu arī kaut ko sliktu. Zinu, ka daudziem skolotājiem nepatīk piespiedu variants, ka mums kā robotiem pasaka, kas jādara, un, ja nedarīsim, tad atlaidīs no darba. Nu, gan jau atradīsim ko citu. Es saprotu, ka Covid-19 ir liela problēma, ka vakcinēties vajag, bet ir jāpadomā, vai tiešām likt cilvēkam to darīt obligāti. Lasīju, ka arī bērniem no 12 gadiem vai nu jābūt vakcinētam vai izslimojušam, vai jātaisa tests. Tas arī nešķiet pareizi.”

KĀ IZEJA NO IEROBEŽOJUMIEM

V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas teātra mākslas skolotājs Kārlis Neimanis: „Es vakcinējos, tikko tas bija iespējams, jo uzskatīju, ka pandēmijas ierobežojumiem tas ir risinājums. Lai kaut kas mainītos, ir jārīkojas. Ja es līdz šim vēl nebūtu potējies, tad nezīnu, ko izvēlētos, jo tagad ir nenormāls haoss, dezinformācija, politiskas spēlītes. Cilvēkiem pārmet, ka viņi netic zinātnei, bet es gribu teikt, ka

Līdz 11. augustam Kuldīgas novadā no 27 736 iedzīvotājiem pirmo poti saņēmuši 10 576 jeb ap 38%. Vakcināciju pabeiguši 9240 cilvēki – 33%. Visvairāk potēto ir grupā no 70 līdz 79 gadiem – 53%. /Veselības ministrijas dati/

cilvēki netic politiķiem, nevis zinātnei. Zinātniski tas ir komplekss risinājums, kas sastāv no vairākiem soļiem, ne tikai no *Vakcinēsimies!* un teikuma *Viss būs kā agrāk*. Šobrīd ir sajūta, ka visi mīnājas: it kā vakcinēties, it kā ne. Valdība sāk tautu bārt, bet nevar taču atlaist tik daudz ārstu un pedagogu. Patiesībā ir nevis jāskaidro, bet jāuzklausā tauta, jārunā un jāsaprot, kas tās par bailēm, nevēlēšanos un kāpēc. Tad varbūt izrādītos, ka izeja ir deguna priekšā. Jebkura problēma ir risināma kompleksi un noteikti bez draudiem. Neviena problēma netiek novērsta vienā gājienā. Tas ir kā šahā: viens gājienš bez skaidra rīcības plāna ir tikai ķeksis, ka mēs vismaz kaut ko darām.”

ĪSTA MĀCĪBU STUNDA

V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas direktore Inese Astaševska: „Esmu potēta. Nesen dzirdēju fragmentu no Vairas Viķes-Freibergas intervijas, kam piekrtu, proti, mums ir ne tikai tiesības, bet arī pienākumi. Ir izpētīts un analizēts, ka šajā mirklī šis ir vienīgais veids, kā epidēmiju apkarot un tikt ar to galā. Tā ir ne tikai šeit, Kuldīgā, Latvijā, bet arī visā pasaulē. Uzskatu, ka tas ir arī viens no maniem pienākumiem – būt atbildīgai gan pret sevi, gan pārējo sabiedrību. Vakcinēties neskrēju, nebiju pirmā, jo arī es domāju. Šobrīd vide ir ļoti piesātināta ar visādu informāciju, un arī es aizdomājos, vai tiešām vajag. Viss, kas apkārt notiek, iespaido. Un viss, kas ir obligāts, izraisa pretreakciju. Ja būtu bijis vairāk laika, būtu jāstrādā tieši pie argumentiem un piemēriem, lai cilvēks šo lēmumu brīvprātīgi pieņem pats. Bet es arī saprotu to, ka rudens nāk un, iespējams, šis ir vienīgais variants. Es nekādā gadījumā nevēlētos būt to cilvēku vietā, kuriem valstiskie lēmumi jāpieņem, jo pēc kara jau visi gudri. Es nenosodu, jo zinu, kā tas ir – būt tajā pusē, kur jāpieņem nepopulāri lēmumi. Arī tagad neviens nezina, kā būtu bijis, ja būtu citādi. Arī es esmu jutusies nokaitināta, ņemot vērā to, ka izglītības sistēmu skāra ļoti daudzi lēmumi, it sevišķi pavasarī, kad pēkšņi no rīta tie pieņemti un nākamajā dienā jāņem vērā. Bet mēs esam iemācījušies būt elastīgi un *necepties* par lietām, par kurām nevajag *cepties*. Mums, kūtrajiem latviešiem, šī ir bijusi īsta mācību stunda.”

Evelīna Vasiļčika

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai esat gatavi skolai – viss sapirkts? Vai, jūsuprāt, šogad mācības varēs sākt klātienē?

Laura Grieze, mamma:

– Meita ies 2. vidusskolas 2. klasē. Pašlaik informācija vēsta, ka varēs mācīties klātienē. Lielākā daļa skolotāju esot savakcināti. Mums skolai viss sapirkts. Lietotnē *WhatsApp* ir klases grupa, un tur tika atsūtīts saraksts ar to, kas jāgatavo. Lielākā daļa lietu jau bija no citiem gadiem, atlika piepirkt klāt burtnīcas un rakstāmpiederumus. Veikalos nekādu problēmu nebija – visu atrast varēja. Meita ļoti grib uz skolu, un es arī, jo vecākiem pašiem uzreiz daudz vieglāk strādāt.

Kristīne Stangute, audzinātāja bērnu mācītājā:

– Skolai esam gandrīz gatavi. Mēs ne par ko neuztraucamies, pielāgojamies visiem apstākļiem. Meita iet Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolā. Pašlaik nekāda informācija nav dota, bet pēdējās ziņas liecina, ka mācības notiks klātienē. Skolai sagatavoties ir ļoti dārgi, turklāt meita nav viena – man viņas ir trīs. Bet kaut kā jau galā tiekam. Ejot cauri sarakstam, patiesībā nekas daudz nav jāpērk, vairāk naudas aiziet apģērbam. Mugursomas katru gadu jaunas jāpērkam. Grāmatas skola nodrošina. Jaunākā meita iet arī mākslas skolā, un tur visi piederumi jāpērk pašiem. Tas laikam iznāk visdārgāk.

Jānis Mertens, divu bērnu tēvs:

– Vecākais dēls iet skolā, jaunākais vēl pa mājām un uz dārziņu neiet. Neko neesam sapirkuši – vēl jau daudz laika. Jānopērk ir tikai dažas burtnīcas, zīmēšanas bloki un pildspalvas. Dēls mācās Centra vidusskolas 3. klasē un ir tādā vecumā, ka drēbes vēl der no pagājušā gada. Vienīgi botas vajag. Man liekas, ka sagatavot bērnu skolai nav dārgi. 1. klasē vajag to, kā mājās nav: otiņas, penāli utt. Bet tagad tos var izmantot vairākus gadus. Atceros: kad es gāju skolā, bija jāpērk pilnīgi viss, grāmatas tai skaitā. Tagad to nodrošina skola. Šobrīd runā, ka mācības notiks klātienē. Tā kā skolās ir remonts, tikmēr stundas notiks Ventpils ielā, bijušajā krievu skolā. Dēls ļoti grib uz skolu – ne tikai draugus satikt, bet arī mācīties.

Lauris Ubags, informācijas tehnoloģiju testētājs:

– Dārziņš darbojas klātienē, un vismaz tas priecē. Nekas īpašs jāpērk nav – visas tās pašas ikdienišķās preces, ko izmanto mājās. Kad sākām iet uz dārziņu pirmo gadu, tika atsūtīts saraksts ar lietām, kas jānopērk, – pārsvarā kancelejas preces un mugursoma. Mazais gan joprojām ir par mazu zīmuļiem un krītiņiem. Bet viņam ļoti patīk dārziņu apmeklēt – viņam tur pat draudzene jau ir!

Daiga Belkevica, mājsaimniece:

– Bija jāpērk ļoti daudz, turklāt man ir divi bērni. Jaunākais iet sešgadniekos Vārmes pamatskolā, vecākais – Kuldīgas 2. vidusskolas 9. klasē. Pārsvarā jāpērk drēbes, pārējais mazāk. Daudz ko var izmantot gadu no gada. Mācības būs klātienē, vismaz 1. septembris.

Reinis Lubāns, vecākais meistars:

– Vecākais dēls ies 5. klasē, jaunākais iet bērnu mācītājā. Bērni mācās Jāņa Čakstes Liepājas 10. vidusskolā. Esam jau sagatavojušies Dārgākās ir somas un kancelejas preces. Apģērba izmaksas katrs izvēlas pats: var iekļauties budžetā, un var pārsniegt. Ceram, ka stundas būs klātienē. Pašlaik tās ir lielākās bažas, jo pārliecināties informācijas vēl nav. Drēbes un citas lietas mani uztrauc mazāk.

Katrīna Blaua, Jāņa Siliņa foto

Rūpnīcas ieceri atbalsta, konkursu turpinās

Kuldīgas novada domes uzņēmējdarbības atbalsta komisijas pirmajā sēdē uzklusāta SIA ARB7 biznesa iecere par asfalta rūpnīcu un informācija par Uzņēmēju un amatnieku gada balvas konkursu.

Vispirms par komisijas priekšsēža Alda Dilāna vietnieku vienbalsīgi ievēlēs uzņēmējs Kaspars Bergmanis.

Komisija pozitīvi novērtēja uzņēmuma ARB7 valdes locekļa Māra Grundmaņa prezentāciju par to, ka Dārzniecības ielā 7a tiks celta mobila asfalta rūpnīca. Būvvalde ir izsnie-

gusi būvatļauju, un ARB7 darbu pie ieceres turpina.

Kuldīgas attīstības aģentūras uzņēmējdarbības speciāliste Elīna Voika stāstīja par Uzņēmēju un amatnieku gada balvas konkursu. Pērn pandēmijas dēļ to nevarēja pabeigt, tāpēc nolēms pagarināt līdz šīgada decembrim. Žūrijai jāvienojas vēl pie vairākiem uzņēmējiem un amatniekiem. Braucieni paredzēti 30. augustā un 6. septembrī.

Inta Jansone

Kā mācīsimies klātienē

Izglītības un zinātnes ministrijai ir valdības akceptēti rīcības plāni, lai jaunajā mācību gadā visās izglītības pakāpēs mācības noritētu klātienē drošā vidē, ievērojot Covid-19 ierobežošanas pamatprincipus. Par to tika stāstīts trešdien preses konferencē.

Pamatizglītībā un vidējā izglītībā darbinieki un skolēni var piedalīties ar derīgu vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikātu vai ar negatīvu Covid-19 testu. Pirmie testi skolēniem jānodod jau pirms mācību gada – no 23. līdz 30. augustam. Turpmākā testēšana notiks atbilstoši algoritmam, kas publicēts Slimību profilakses un kontroles centra vietnē. Par to maksās valsts. Testu nevajag potētajiem vai pārslimojušajiem ar derīgu sertifikātu. Vispārējās izglītības iestādēs testi tiks ņemti sadarbībā ar konkrētu laboratoriju (Kuldīgā – E.Gulbja laboratoriju). Ar skolā nodoto testu skolēns varēs klātienē piedalīties arī pulciņos, profesionālās ievirzes skolās un aktivitātēs citās izglītības iestādēs.

Vecāki drīkst bērnam no 1. līdz 8. klasei izvēlēties izglītību ģimenē. Tomēr tās nav attālinātās mācības – par procesu un rezultātiem atbildību uzņemas paši vecāki, bet skola sniedz metodisko atbalstu un vienojas par zināšanu pārbaudi.

Pirmsskolas izglītības iestādēs nodarbinātie klātienē var strādāt ar iepriekšējiem nosacījumiem (serti-

fikātu vai testu). Bērni nav jātestē, un sejas maskas viņiem nav jālieto. Maskas var nelietot arī darbinieki, ja ir sertifikāts.

Profesionālajās skolās un pieaugušo neformālajā izglītībā klātienē var piedalīties ar sertifikātu vai negatīvu testu. Audzēkņiem profesionālās pamatizglītības, vidējās izglītības un arodizglītības programmās, kas tiek sāktas pēc pamatskolas, izmaksas sedz valsts. Savukārt tie, kuri apgūst profesionālās tālākizglītības, profesionālās pilnveides un pieaugušo neformālās izglītības programmas, par testu maksā paši.

Skolai jānosaka kārtība un konkrēts atbildīgais, kas mācības organizē pēc noteikumiem. Tāpat regulāri jāvēdina telpas.

Mutes un deguna aizsegu klātienē var nelietot bērni līdz septiņiem gadiem un cilvēki ar acīmredzamiem kustību vai psihiskās veselības traucējumiem. To var nelietot arī sporta nodarbībās un atbilstoši mūzikas instrumentu spēles, vokālās mākslas un dejas apguves specifikai. 1.–3. klases skolēni klasē maskas nelieto, bet koplietošanas telpās tām jābūt. Šāds izņēmums noteikts tāpēc, ka jaunākā vecuma skolēni vēl tikai apgūst prasmi mācīties un maskas to var apgrūtināt. Mācību telpā tās var nelietot arī tie skolēni, kam ir sertifikāts.

Daina Tafelberga

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Process par karātavām pie domes

Sagatavojusi Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste **Madara Šerņova**.

Aizvadītajā nedēļā Kuldīgas iecirknī sākti deviņi administratīvā pārkāpuma procesi, galvenokārt par ceļu satiksmes negadījumiem.

13. augustā sieviete Kuldīgā, Graudu ielā, vadot auto *Renault* stāvlaukumā atpakaļgaitā, nepārlicinājās par drošību un uzbrauca diviem tur novietotiem transportlīdzekļiem.

14. augustā cienijama vecuma kungs, braucot ar trīsriteņu velosipēdu pa trotuāru paralēli Ventas ielai un pēkšņi lielā ātrumā šķērsojot

ielu pa gājēju pāreju, uzbrauca virsū automašīnai *BMW*.

15. augustā Kuldīgas novadā vīrietis ar *Audi* brauca pa ceļu Kurmāle–Ieras un krustojumā ar ceļu Kuldīga–Skrunda nobrauca uz lauka. Pēc negadījuma viņš no alkohola, narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmes pārbaudes atteicās, un par to ir paredzēts sods.

Īsi pēc pusnakts policija saņēma izsaukumu uz Kuldīgas Rātslaukumu, kur pulcējās cilvēki. Ierodoties pie domes ēkas, likumsargi redzēja tur novietotas karātavas un aizdegta svecas. Sākts administratīvais process par sīko huligānismu.

Jauns zemessargu komandieris

Zemessardzes 45. kaujas nodrošinājuma bataljons Kuldīgā beidzot atkal ticis pie komandiera. Šos pienākumus pildīs majors Rinats Ažēns.

R.Ažēns stājies iepriekšējā komandiera, pulkvežleitnanta Mareka Cīrša vietā, jo 2019. gada decembrī viņš cieta autoavārijā un no ievainojumiem slimnīcā mira. Kopš tā laika pagaidu pienākumus pildīja 4. Kurzemes brigādes komandieris Andris Rieksts.

Majors R.Ažēns dzimis Saldus novada Nīgrandes pagastā, dienesta gaitas 2000. gadā sācis Nacionālo bruņoto spēku Zemessardzes 44. bataljonā, pirms tam pienākumus veicis robezsardzē. No 2004. gada dienestu turpinājis 1. Zemessardzes novada operatīvās daļas mācību nodaļā, no 2007. gada – tās priekšnieka amatā, bet 2010. gadā kļuvis par operatīvās nodaļas priekšnieku. Sākot ar 2013. gadu, dienestu turpinājis kā 44. kājnieku bataljona operatīvās nodaļas priekšnieks.

Militāro izglītību viņš ieguvis Latvijas Nacionālajā aizsardzības akadēmijā, Lietuvas Militārajā akadēmijā un Baltijas Aizsardzības koledžā Tartu, Igaunijā. Starptautiskā pieredze gūta operācijā Afganistānā un mācībās Dānijā, Polijā un Gruzijā. Par priekšzīmīgu dienesta pienākumu izpildi vairākkārt saņēmis Nacionā-

„Katra komandiera pienākums ir zemessargu kaujas spēju stiprināšana un nodrošinājums,” saka Kuldīgas bataljona jaunais vadītājs, majors Rinats Ažēns. „Manuprāt, vissvarīgākais ir saliedēt personālu, izveidot stipru komandu.”

lo bruņoto spēku komandiera un Zemessardzes komandiera apbalvojumus.

45. kaujas nodrošinājuma bataljona vadības svinīgo maiņu apmeklēja Zemessardzes komandieris, brigādes ģenerālis Egils Leščinskis, citu bataljonu komandieri, veterāni, sadarbības partneri un pašvaldību pārstāvji.

Alberta Dintera teksts un foto

Aktīvi un veselīgi

Augustā Kuldīgā volejbola un futbola nometnes pulcējušas 90 bērnus un jauniešus.

FUTBOLS – VAIRĀK NEKĀ SPĒLE

A.Grundmaņa stadionā sesto reizi notika nometne *Futbols – vairāk nekā spēle*, ko treneris Māris Tilgalis vairākus gadus organizē kopā ar futbolista Alekša Blāka mammu Vinetu Blāki. Šogad piedalījās 30 zēni un meitenes no pieciem līdz desmit gadiem. Rīts sākās ar treniņu, pēc tam pusdienas, tad bērni devās atpūsties. Katra diena bijusi citādāka, dalībnieki pavadījuši laiku arī Ēdoles pilī un Jūrkalnes pludmalē, Usmas ezera krastā, Kuldīgā devušies uz *Dzīvo muzeju* un kafejnīcu *Circus*. Izbraucieni esot mīļākā daļa, bērni ieguvuši brīnišķīgas emocijas un apgalvo, ka šīs bijušas labākās dienas mūžā. Rīkotāji bērnu sajūsmu sauc par odziņu, kas liek saprast, ka ar plānošanu tērpties desmitniekā. Piektdiena veltīta izklaidei: lāzerspēle, piepūšamās atrakcijas, jāšana ar rodeo bulli. Bērni saņēma balviņas un ēda kūku.

ES VOLEJBOLA PASAULĒ

Līdz šodienai 30 pusaudžiem no 12 līdz 15 gadiem Kuldīgā notika nometne *Es volejbola pasaulē*. Dienas pagāja intensīvos treniņos, stunda veltīta citām aktivitātēm un atpūtai, laiks arī pusdienu pauzei, taču galvenais ir sports, tādēļ lielākā dienas daļa pavadīta sporta skolas smilšu laukumos un V. Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas stadionā. Tā kā laikapstākļi nav labvēlīgi, lai plānu izpildītu pilnvērtīgi, nācies atcelt sacīkstes *Kuldīgas vasaras spēles*, taču paredzētas vispārējās fiziskās sagatavotības sacensības. Iepriekšējā nedēļā nometne *Es būšu volejbolists* notika bērniem no septiņiem līdz 11 gadiem. Piecas dienas viņi cītīgi trenējās, lai beigās parādītu savu fizisko sagatavotību un jaunās volejbola prasmes.

**Auce Mūrniece
Sporta skolas
arhīva foto**

Jaunietes gatavas aizraujošai nedēļai nometnē.

„Ieraudzīt brīnumu ik mirklī”

Tāds ir viens no vadmotīviem Lindai un Džoelam Burdalliem, kuri saimnieko Rumbenieku ciemā jeb tautā joprojām sauktajos Veldzes dārziņos. Viņi sevi dēvē par ģimeni, kurai tuva daba un savvaļas dzīvesveids, svarīga būšana kopā un katras dienas uzdevums ir priekpilna dzīve. Daudziem jau pazīstama viņu dabas darbnīca *Lappa*.

Iepazīties ar Lindu, Džoelu un meitām Estellu (6) un Emiliu (4) devāmies pasākumā *Taste* Kuldīga*, kad pieaugušie ne vien stāstīja par savu dzīvesveidu, bet arī dalījās pieredzē ēdienu gatavošanā, cienājot ar vegānisko tempi** no fermentētiem pākšaugiem un graudiem un ar vegānisko siera kūku.

Sarunā vairāk iesaistās Linda, jo Džoels steidz kurt ugunsgrūku, pabeigt cienastu. Pēc iepriekšējās dienas lietusgāzēm sausas segas un spilvenus sarūpē Lindas māsa Ieva Makarova, kura palīgos atbraukusi no Balviem.

Dalība pasākumā *Taste Kuldīga* – nejaus vai apzināts solis?

Mūs uzrunāja no Kuldīgas aktīvās atpūtas centra. Citādi nebūtu par šo iespēju zinājuši. No organizatoru puses pasākums ļoti pārdomāts. Ciemos šajās dienās pabija raiba kompānija: gan vietējie, gan viesi no ārzemēm, piemēram, Nīderlandes, Vācijas, Anglijas.

Ko viesiem stāstījāt, rādījāt?

Stāstījām par visu, kas aug savvaļā un ko var lietot uzturā, kā dažādas zālītes iekļaut ēdienkartē. Runājām, ka svarīgi to apgūt nevis 30 gadu vecumā, bet ģimenē iemācīt bērniem jau no mazotnes.

Bērībā visas zālītes ravēju ārā, jo mamma tā teica. Bet manas meitas jau zina, ka šī zālīte – tēti salātiem, bet tā – smūtijam vai pesto mērcītei. Viesos bija arī viena latviete, kura dzīvo Londonā, un viņa sacīja: bijusi sajūta, ka atgriezies bērībā. Kāds kungs atzinās, ka vakar dārzā visas balandas izravējis, bet tagad, uzzinot, ka var lietot uzturā, ārā vairs neraušot. Ar zālītēm ēdienu var jauki papildināt. Mēs jau arī tās neēdam spaiņiem, bet gan pakāpeniski liekam klāt.

Džoels: Cilvēki daudz jautāja – veselīgas lietas viņus interesē. Nogaršojot saprata, ka tāds ēdiens ir arī garšīgs. Tas nav tikai vegāniem – tas garšo visiem.

Cik sen uzturā lietojat augus?

Linda: Kad meitas bija mazas, klasiskajam dārzam nebija laika. Arī tagad dārzā saknes neaug – tās mums neizdodas. Vairāk audzējam zirnīšus, pupas, dažādus garšaugus. Kamēr man vai vīram bēbis bija slingā***, skatījāmies, kas ir apkārt, ko varam apēst. Kaut kādas lietas jau zināju, bet nebija prasmju, kā tās iekļaut ēdienkartē. Eksperimentējām pa vienai. Gandrīz neviena zālīte plika forši negaršo, bet, kad saliek kopā, piemēram, salātos, ir cita garša. Pietiek ar mazu saujiņu, un ir nepastarpināta dabas klātbūtne – neviens tai nav pieskāries, nekas nav pārveidots vai uzlabots.

„Bērniem mācām, ka dabai ir savs sezonālais ritmiņš. Ir svarīgi ēst ābolus tad, kad tie gatavi,” saka Linda Burdalla.

Džoelam Burdallam no Anglijas Latvija kļuvusi par dvēseles zemi.

Indonēziešu sojas vai graudaugu ēdiens tempe latviskā variantā.

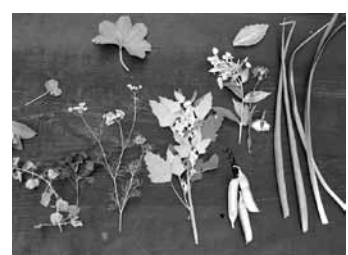
Vegāniskā siera kūka ar avenēm: vidū kokosrieksti un Indijas rieksti, pamatnē dateles, saulespuķu sēklas un nātres.

Džoela ēdienu darbnīca.

Apalās dobes – ērts veids dārzu audzēšanai.

Svarīgi ir augus pazīt un zināt, kā tos iekļaut ēdienkartē.

Ir mums tādas dobes: izrok lielu bedri, liek iekšā vecus, sausus kokus, zarus un velēnas, kuras izrok un atpakaļ liek otrādi, tad liek mēslojumu, melnzemi un salmus. Dobe gatava. Tajās stādām kabačus, gurķus, papriku, tomātus. Dobs ir mitras – maz vajag laistīt, un mēs arī neesam lieli laistītāji (smejas). Esam apmierināti, jo šīs dobes ir arī viegls variants saimniekošanai.

Džoels: Parastā dobē kabacīši izskatās bēdīgi, bet šajās tie aug lieli un ļoti sulīgi.

Vai Kuldīgā esat ienācēji?

Linda: Ar māsu dzīvojām Si-

guldā, bet Skrundā mums bija lauki, bieži braucām pie omes.

Bet kā nokļūvāt Rumbeniekos?

Gribējām ceļot, taču nebraucām uz ārzemēm – ceļojām pa Latviju. Pieskatījām mājas dažādās vietās. Kādu laiku dzīvojām Latgalē – Zilupē pie pašas robežas. Pēc tam mājvieta bija Ērgļos Madonas pusē. Testējām, kāds ir mūsu limits, – cik dziļi laukos gribam iet. Sapratām, ka vēlamies, lai bērniem būtu iespēja apmeklēt dažādus pulciņus. Un no šejienes līdz Kuldīgai ir vien seši kilometri. Citās vietās bija vismaz 30 līdz pilsētas centram, un tas ikdienā būtu par daudz. Lai gan daudzi uz darbu vai skolu šādu attālumu mēro, mēs negribējām tam tērēt resursus. Sākām sev jautāt, kura mums ir mīļākā vieta Latvijā. Kuldīga. Kāpēc no tās puses aizgājām? Pašiem sevi bija jāpatestē, jāizaug līdz tam, ka varam atgriezties. Beidzot mums ir sava vietīņa Rumbenieku ciemā.

Ko darāt ikdienā?

Izpildām pasūtījumus, piemēram, gatavoju vegāniskās kūkas. Ziemā vīrs brauc uz Angliju strādāt, pārējo gadu varam dzīvot kopā – jauki un draudzīgi. Mums ir svarīgi, ka meitas audzinām kopā, vērojam, kā viņas aug. Šis dzīvesveids nav ekstrēmi dārgs, bet ir laikietilpīgs, taču caur to mācāmies dabu, pasauli.

Kur iepazināties ar Džoelu?

Abi esam darbojušies brīvprātīgo programmās. Es ziemās dzīvoju Londonā, vasarās – Skrundā pie omītes, tad uzņemu ārzemju cilvēkus. Džoels bija viens no brīvprātīgajiem, kas ieradās Skrundā. Viņš ir no Anglijas, strādājis kā bārmenis, oficiants un pavārs. Tas bija pirms desmit gadiem. Viņš Latviju ir sajūtijs kā savu dvēseles zemi. Caur viņu arī es to esmu iepazinusi citādāku.

Minējāt, ka Džoelam šeit ir darbnīca. Ko viņš tajā taisa?

Vegānisko tempi – produktu, kas nāk no Indonēzijas, oriģināli tiek gatavots no sojas pupiņām. Mēs to gribējām taisīt no Latvijas izejvielām – izmēģinājām ar šķeltiem zirņiem, speltas **** grūbām un griķiem.

* Garša (angļu val.)

** Tempe (angliski *tempeh*) ir tradicionāls Indonēzijas ēdiens, kas top, fermentējot sojas pupiņas un citus pākšaugus vai graudaugus.

*** Slings – apsējs mazuļa pārnēsāšanai

**** *Triticum spelta* (latīniski) jeb speltas kvieši – viena no senākajām graudaugu šķirnēm; tai vistuvākie ir parastie kvieši.

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

Ar sēļa dabu un piederību Kuldīgai

Uzņēmuma PC Konsultants līdzīpašnieku ALDI DILĀNU pazīst teju katrs kuldīdznieks, vismaz tie, kam bijusi vajadzīga palīdzība informācijas tehnoloģiju (IT) jomā.

Viņš viens no pirmajiem (1993. gada aprīlī) Kuldīgā nodibinājis individuālo uzņēmumu, sākumā organizējot datorkursus un sniedzot konsultācijas. Šajos gados uzņēmums stabili turējies, izaudzis un kļuvis pazīstams kā labu pakalpojumu sniedzējs un biznesa partneris ne tikai pie mums, bet arī visā Kurzemē un citur Latvijā.

Aldis ir sabiedriski aktīvs, neslēpj savu viedokli par pilsētas attīstību, piedalījies pašvaldības komisiju darbā, savulaik bijis Kuldīgas Rotari kluba dalībnieks, tagad – Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras biedrs. Brīvajā laikā ceļo un fotografē.

Sieva Antra, pēc izglītības matemātikas skolotāja, tagad kopā ar vīru vada uzņēmumu. Dēls Andris, apguvis IT, strādā PC Konsultantā. Meita Anna atgriezusies dzimtenē pēc astoņiem gadiem Londonā, kur Mākslas akadēmijā ieguvusi bakalaura grādu modes menedžmentā, tagad dzīvo Kuldīgā un attālināti studē maģistrantūrā Anglijā.

Vai uzskatāt sevi par īstenu kuldīdznieku?

Nāku no Sēlijas, no Latvijas vīnogu ciematīņa Dvietes. Tur dzimu un augu. Jau tajā laikā Dviete bija skaista un sakopta vieta. Toreizējais kolhoza priekšsēdētājs uztaisīja paraugciematu ar labu skolu. Dzīvojam centrā, ar zemkopību neaizrāvāties, bet kā jau tolaik laukos katrai ģimenei bija savs augļu dārzs, pa cūciņai un gotiņai. Tādējādi varētu teikt: gan sirdī, gan dabā esmu sēlis. Taču tur esmu pavadījis tikai trešo daļu mūža, līdz aizgāju uz Rīgu studēt. Lielāko daļu laika esmu nodzīvojis Kuldīgā. Tagad nemaz nevaru iedomāties, ka varētu citur dzīvot.

Vai gājāt studēt fiziku, pieļaujot, ka būsit skolotājs?

Tāda doma tiešām reiz bija. Mani aizrāva optikas lietas – studēju šo virzienu, bet pēdējās kursos to nomainīju ar pedagogiju, jo sapratu, ka Rīga nebūs tā vieta, kur gribētu palikt dzīvot. Studējot satiku jauku meiteni no Kuldīgas, savu nākamo sievu, un mums abiem piedāvāja darbu skolā. Sāku strādāt par fizikas skolotāju tagadējā Centra vidusskolā.

Sava firma veidojās tad, kad pie mums parādījās datori. Uzņēmumiem bija nauda, lai tos iepirktu, bet neviens īsti nezināja, kā ar tiem apieties. Universitātē datorus nedaudz jau biju apguvis, un mani aicināja, lai pamācu, ar ko sākt.

Vidusskolā Ilūkstē man bija

„Ja runājam par nezināmas laimes meklēšanu, tad kaut ko mainīt man būtu sarežģītāk nekā dzīvot ar to, kas ir,” saka kuldīdznieks un uzņēmējs Aldis Dilāns.

perfekts fizikas skolotājs – gribēju viņam līdzināties. Perfekts tādēļ, ka mācēja tikt galā gan ar centībniekiem, gan sliņķiem un visiem prasmīgi iedot zināšanas. Sapratu, ka man ļoti tālu līdz viņa līmenim. Līdz ar to pedagogija pamazām palika otrajā plānā. Skolā nostrādāju tikai trīs četrus gadus. Kāpēc darīt darbu, kas neiet pie sirds, ja ir citas iespējas? Uzskatu, ka skolotājam jābūt autoritātei, nevis biedam. Un jābūt arī labām zināšanām – ar *čomismu* vien nepietiek, lai stāvētu klases priekšā.

Pēc nepilniem diviem gadiem PC Konsultants svinēs 30. jubileju. Vai nozarē daudz mainījies?

Izmaiņas notiek strauji un nepārtraukti. Ar gadiem esam sapratuši, ka tehnoloģijās visam nevar un nevajag skriet līdz. Vairs nedomājam par plašu datortirdzniecību – vairāk koncentrējamies uz ikdienā nepieciešamajām lietām, lai cilvēks, kuram pēkšņi izbeigusies tinte printerim vai saplūsusi datorpele, pie mums uzreiz var nopirkt. Nav jēgas ieguldīt lielu naudu neskaitāmu modeļu datoriekārtās, jo globālais tirgus tagad ir pieejams

un lielāka izvēle ir internetā.

Kādreiz cilvēki datoru pirka veikalā, jo tas bija kaut kas jauns, nezināms, tāpēc vajadzēja parunāties ar dzīvu cilvēku, kas izstāsta un parāda. Ar programmatūrām ir sarežģītāk – šajā jomā daudziem vajadzīga palīdzība uz vietas. Latvijas grāmatvedības sistēmā nepārtraukti notiek izmaiņas, nāk arvien sarežģītāki un grūtāk izpildāmi likumi. Virziens, ko 1994. gadā sākām kā grāmatvedības programmu apkalpotāji, ir tā zelta ādere, kas uzņēmumam nes pamata ieņēmumus. Sadarbojos ar citiem līdzīgas darbības uzņēmumiem, jo specializācija ir tik dziļa, ka viens visas jomas vairs nevar pārvaldīt. Līdz ar to var teikt, ka atšķirībā no citām nozarēm mūsu biznesā ir kooperācija, nevis konkurence.

IT speciālistu joprojām trūkstot, un augstskolās tā ir viena no populārākajām programmām.

Tā ir vispārējās izglītības sistēma problēma: no skolēniem tiek ražoti studenti, bet netiek iemācīts mācīties un tas, ka jāiegulda darbs, lai kaut ko panāktu. Mēs rakstfijām burtnīcās un uzdevumus risinājam, no A līdz Z līdz domājot. Tagad uzdevums lielākoties ir vizualizēts, un pietiek ievilkt pareizo ķeksīti. Bet tajā brīdī, kad jaunajam speciālistam tiek uzdots

tāds darbs, kuram atbilžu varianti nav priekšā doti un risinājums pašam vien jāizdomā, viņš vispār neko nesaprot.

Mūsu nozarē paveicas, ja izdodas pieņemt tādu darbinieku, kurš to A, B un C variantu spēj izdomāt pats. Problēmu vēl pastiprina tas, ka tikko augstskolu beigušais domā: pietiks ar diplomu un varēs lielu algu saņemt uzreiz.

Attālināts darbs jūsu nozarē bija ierasts vēl pirms pandēmijas.

Jā, pandēmija tikai deva iespēju šo darba formu attīstīt augstākā līmenī. Ir arī savs ekonomiskais aprēķins. Man bijuši tādi klienti, kas par katru cenu gribējuši, lai braucu klāt, kaut ir sīks darbiņš, kas desmit minūtes izdarāms attālināti. Ja sareķina ceļā pavadīto laiku, kā arī transporta izdevumus, rēķins ir ievērojami lielāks.

Cik jums pašam ir svarīga saskarsme, kā saka, ar dzīvu cilvēku, nevis cilvēku zūmā (interneta vietnē Zoom)?

Kā jau teicu, esmu sēlis – nu, tāds puslatgalis, kam vajadzīga komunikācija. Man nav problēmu pacelt klausuli un parunāties ar klientu. Darbā ir lietas, ko ātri un labi var paveikt attālināti, un tādas sarežģītākas, kad vajag piesēsties pie galda un izrunāties aci pret aci. Nebija diez ko patīkams šis garais laiks, kad visu dienu jāstrādā mājās un izkustēties var tikai tamdēļ, lai noietu lejā paēst pusdienas. Toties ārpus darba izstaigājām tik daudz dabas taku! Latviju izceļojām tā, kā vēl nekad iepriekš nebijām ceļojuši.

Tātad būtībā esat sabiedriski cilvēki.

Neeju dziedāt korī, nepiedalos citos pašdarbības kolektīvos – tik sabiedriski aktīvs neesmu. Mums ir labi draugi, ar kuriem patīk satīties, kopā kaut kur aizbraukt vai apmeklēt koncertu, lai gan pēdējā laikā tādu iespēju bija maz. Šķiet, ka privātajā dzīvē viss ritējis ierasto gaitu: neesmu ne vairāk vienpatis, ne sabiedriski aktīvs kļuvis. Neko lielu sevi neesmu atklājis, tikai nevarējām aizbraukt kaut ko jaunu pasaulē ieraudzīt. Bet arī tepat Latvijā ir, ko redzēt.

Ceļošana jums tāds ģimenes vaļasprieks.

Tāda regulārā sākās 2000. gadā, kad ar savu tehniski ne pārāk labo mašīnu nolēmām aizbraukt uz Budapeštu. Pēc tam pamēģinājām ceļot ar tūrisma aģentūrām, bet tas neaizrāva. Gribas brīvību – braukt pa maršrutu un apstāties

tajās vietās, kuras izvēlamies paši. Ar aģentūru gidiem vienīgi var iegūt plašāku informāciju, jo pašiem to sameklēt ne vienmēr iznāk laiks. Reiz kādā konkursā vinnējām balvu – ceļojumu uz Vīni 1500 eiro vērtībā. Domājām, kā gan Vīnē lietderīgi iztērēt tādu summu. Atļāva mums tajā pašā tūrisma firmā samainīt ar citu ceļojumu – nopirkām biļetes uz Taizemi un Singapūru. Bija gan nelielas bailes, kā mums tur Āzijā ies, jo kultūra tomēr sveša. Bet ātri sapratām, ka pasaule neaprobežojas tikai ar Eiropu. Arī citur cilvēki ir atvērti, laipni, sirsnīgi – pat vēl vairāk. Tā sākās mīlestība pret Āziju un eksotisku zemju apceļošana. Tas ir tāds kārtīgs restarats smadzenēm.

Vai Eiropā tā restartēties nevar?

Var, kaut vai uz Alūksni aizbraucot, redzot, cik skaista ir Latvija. Valmieru atceros kā tādu *padomju kastīšu* pilsētu. Šovasar aizbraucām un redzējām, cik tā brīnišķīgi sakopušies, kāda attīstīta infrastruktūra, atpūtas iespējas. Ape, Stāmeriena un citas mazas, bet skaistas vietas parādīja, cik Latvija ir daudzveidīga un sakopta, kā dzīvo cilvēki laukos, cik kārtīgi un strādīgi ļaudis mums ir.

Teicāt: Kuldīgā esat nodzīvojis tik ilgi, ka jau iesakņojies. Vai tāds Sprīdiša sindroms nekad nav pavidējis?

Esmu totāli konservatīvs cilvēks: dzīvoju vienā vietā ar vienu sievu un strādāju mainīgā, bet vienā nozarē visu laiku. Nevaru iedomāties, ka pēkšņi ko mainītu. Katrā ziņā bez īpašas vajadzības ne. Esmu jau teicis, ka politiskā skatījumā man atbilstošā partija Latvijā vēl nav nodibināta, Tie, kuri saucas konservatīvie, tādi nav. Īsta konservatīvā partija atbalsta tādas vērtības kā ģimene, izglītība, ticība, dzimtenes mīlestība.

Tomēr jūs piedalāties sabiedriskās norisēs, izsakāt viedokli, lai kaut ko mainītu vismaz vietējā dzīvē, vai ne?

Tā atkal tā sēļa daba. Man nepatīk tā sauktie dīvāna kritizētāji, kas sēž mājās un visu nopeļ. Es tāds negribu būt. Ja jau viss ir tik slikti, tad vismaz piecelies un aizēj savu viedokli izsaki publiski! Ja redzu, ka kaut kas nenotiek, kā vajadzētu, tad to arī atklāti pasaku. Karognesējs, kas skrien pa priekšu, laikam gan nebūšu, taču uzskatu, ka jāpiedalās un jādara, nevis tikai jākritizē citu darbs.

„Ja jau viss ir tik slikti, tad vismaz piecelies un aizēj savu viedokli izsaki publiski!”

Tehnikumiešiem aktīva vasara

Nesen no Telšiem atgriezies Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma (KTTT) projektu koordinatore Gunta Dimiņa. Viņa uz šo Lietuvas pilsētu bija devusies kopā ar audzēkņiem, kuri turienes tūrisma centrā aizvada četru nedēļu praksi. G.Dimiņa stāsta arī par citām tehnikumiešu aktivitātēm.

PRAKSES ĀRZEMĒS

KTTT, izmantojot programmas Erasmus+ iespējas, ik gadu piedāvā audzēkņiem un absolventiem (vēl gadu pēc tehnikuma beigšanas) iespēju praktizēties ārzemēs, lai padziļinātu profesionālās prasmes un iemaņas, kā arī uzlabotu svešvalodu zināšanas. Augusta sākumā uz prakses vietām devusies vairāki jaunieši. Audzēknes Amanda Stonkute, Lilija Grudule un absolvents Ingus Grudulis šobrīd ir praksē Telšos turienes tūrisma centrā. Šī sadarbība izveidojusies veiksmīgi, jo KTTT ar Telšu reģionālo profesionālās izglītības centru ir partnerskolas. „Pagājušajā rudenī uzņēmām viņu jauniešus un palīdzējām atrast prakses vietas Kuldīgā, šovasar viņi sagaidīja mūsējos. Pirmajā nedēļā jaunieši veidoja prezentācijas par Kuldīgu un skolu, iepazīta Telšus un to nozīmīgākos tūrisma objektus, kā arī lāču kostīmos filmēja pilsētas reklāmas rullīti (lācis – Telšu simbols). Mūsu jaunieši gatavos latviešu nacionālos ēdienus Telšu jauniešu centrā,” stāsta G.Dimiņa.

Savukārt audzēkņi Jānis Būčiņš, Guntars Treilons un absolventi Danijs Daniels Anstrauts

KTTT audzēknes Lilija Grudule, Amanda Stonkute un absolvents Ingus Grudulis ieradusies prakses vietā – Telšu tūrisma centrā.

un Ričards Daniels Asars kopā ar skolotāju Lāsi Jusku devusies uz Vāciju. Jaunieši praktizēsies kokapstrādes uzņēmumā *Schelfbau GmbH & Co* un autoservisā *Trilk Reifen & Service GmbH*. Galvenie pienākumi mehāniķiem – riepu montāža, balansēšana, bremžu sistēmas remonts un auto ritošo daļu maiņa. Galdnieku galvenie darbi saistīti ar

senas ēkas restaurāciju un detaļu nomaiņu. Bet skolotājs Renārs Sakne kopā ar absolventēm Zani Račkauskū un Agiju Grišinu devusies uz ainaviski ļoti skaistu vietu – Augstajiem Tatriem Slovākijā. Meitenes praktizēsies viesnīcā *Hotel Rysy*, viņu galvenie pienākumi saistīti ar viesu uzņemšanu, mārketingu un darbu administrācijā.

Skolotāja Vija Zariņa (centrā) nometnes dalībniekus iepazīstina ar ekipējumu, kas nepieciešams, dodoties dabā.

PIRMOREIZ NOMETNE

Kā īpaši izdevušos G.Dimiņa min jūnijā tehnikuma jauniešu biedrības *Bums* organizēto trīs dienu neformālās izglītības nometni *Iesaisties*. Tās bija bezmaksas mācības ar mērķi pilnveidot jauniešu kompetences savu mērķu izziņāšanā, sasniegšanā un pašmotivācijas attīstīšanā, veidojot vēlmi turpināt mācības izglītības iestādēs. „Saņēmām fantastiskas atsauksmes, lielākā daļa atzina, ka noteikti piedalīsies šādos pasākumos arī turpmāk. Programma tika balstīta neformālās izglītības principos: darīsim visu paši, mācīsimies darot, strādāsim komandā, analizēsim mūsu kopdarbu, iepazīsim cits citu dažādās ledus laušanas un komandas sa-

liedēšanas aktivitātēs,” G.Dimiņa raksturo pirmo mēģinājumu, piebilstot, ka iecere veiksmīgi realizēta ar Izglītības kvalitātes valsts dienesta īstenoto ESF projektu *Atbalsts priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas samazināšanai*. Nometnē iesaistījās KTTT audzēkņi, kas apgūst dažādas profesijas. Jaunieši strādāja tehnikuma kokapstrādes darbnīcās, dizainējot un veidojot savu servējamo dēlīti. Katrs rezultāts bijis unikāls. Nometnes aktivitātēs arī neformālās lekcijas, orientēšanās Kuldīgā, maltīšu gatavošana, dažādas spēles, kopīga nometnes iekārtošana un atpūta pie jūras.

Mārīte Milzere
Guntas Dimiņas arhīva foto

MANA AIZRAUŠANĀS

Mūzika pavada ik uz soļa

Kuldīdzniece Estere Lakija Jansone studē Latvijas Kultūras akadēmijas un Rīgas Tehniskās universitātes apvienotajā programmā *Radošās industrijas*, bet brīvā laikā aizraujas ar mūziku: „Tas vairs nav tikai vaļasprieks – tā jau ir sirdslieta.”

AR ĶEMMI PIE SPOGUĻA

Estere sākusi dziedāt agri. Kā pati smeļ, iesākumā mēģinājumi mājās notikuši ar ķemmi rokās pie spoguļa, kad viņa tik tikko mācējusi runāt, taču dziedājusi no visas sirds. Trīs gados sākusi dziedāt popgrupā *Putiņas*. Laikam ejot, parādījusies citi vaļasprieki – jauniere trenējusies tāllēkšanā un barjerskriešanā, sasniegusi arī atzīstamus rezultātus. Tas radījis šaubas par palikšanu mūzikā, tomēr sportā viņa dabūjusi traumu, nācies ieturēt pauzi, un tas ļāvis vairāk laika veltīt mūzikai.

PABEIDZ DIVREIZ

12 gadi aizvadīti Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolā, bet Estere mācījies arī mūzikas skolā. Ģimene smeļoties, ka tur pavadīts vairāk laika nekā vispārīglītojošajā skolā – 13 gadi. Septiņus Estere mācījies

flautas klasē. Pabeidzot mūzikas skolu, tā šķitusi vislielākā laime, jo viņa jau labu laiku skandinājusi, ka nekad tur savu kāju vairs nespers, taču ir teiciens *Nekad nesaki „nekad”*.

Nepilnu mēnesi vēlāk Estere, daudz nedomājot, no jauna iestājusies mūzikas skolā, šoreiz saksofona klasē, un pēc dažiem gadiem to arī pabeigusi. Tas pārsteidzis daudzus, īpaši ģimeni. Estere to nenozēlo ne mirkli, jo, mācoties otro reizi, mūziku ieraudzījusi pavisam citādu un jutusies istajā vietā un laikā ar cilvēkiem, kas daudz iemācījuši.

VAIRĀK DARA – VAIRĀK VAR

Radošās industrijas Estere studē tāpēc, ka vēlējiesies dzīvi saistīt gan ar kultūru, gan mūziku, un šī programma esot vidusceļš, jo var apgūt abas jomas, arī padziļinātas zināšanas uzņēmējdarbībā un tehnoloģijās. Lai gan studijas aizņem krietnu laiku, viņa spēj atrast laiku sirdslietas pilnveidei, jo dzīvo pēc moto: „Jo vairāk dara, jo vairāk var izdarīt.”

Estere uzsver, ka muzicē pēc izjūtām. Nedrīkstot pārāk daudz atslābt vai – tieši pretēji – pārspīlēt: jābūt balansam, jāspēj pielāgoties situācijām, kādas dzīve sniedz.

Mēģinājumiem viņa velta daudz laika un dzied gan savam priekam, gan pasākumos, iepriecinot kuldīdzniekus un pilsētas viesus. Estere ir lielisks balss īpašniece un to pierādījusi koncertos gan Latvijā, gan Vācijā, Kuldīgas sadraudzības pilsētā Gēstahatē.

Tagad, kad pasauli pārņēmusi koronavīrusa pandēmija, ir laiks, kad kultūra daļēji apstādināta, un tas mākslinieku ikdienu apgrūtinā. Tomēr visu varot apstākļiem pielāgot, tādēļ nekas neapstājas, ja ir motivācija darīt.

VAJADZĪGS PLECS

Lielākais gandarījums, ko Estere gūst no dziedāšanas, ir prieks, ko viņa spēj sniegt klausītājiem. Arī mīļākās atmiņas saistās ar emocijām, kas ikkatrā uzstāšanās brīdī uzplaukst gan skatītājiem, gan pašiem mūziķiem. Spilgtus iespaidus radījusi iespēja muzicēt kopā ar citiem jauniešiem un Latvijā pazīstamiem māksliniekiem, piemēram, Renāru Kauperu, *Supernovas* finālisti Selesti un citiem.

Ģimene, pedagogi un draugi sniedzot tik ļoti nepieciešamo atbalstu, kas rada iedvesmu turpināt sevi pilnveidot: „Viens nav darītājs – ir vajadzīgs kāds atbalsta plecs.”

Estere Lakija Jansone pērn Kuldīgas festivālā *Teātris ir visur* uzstājas koncertā.

Mazā Estere 2006. gada dziedāšanas konkursā *Cālis*.

Auce Mūrniece, Esteres Lakijas Jansones arhīva foto

Normāls vecis

„Zviedrijā visi bērni iet vakcinēties tādēļ, lai ar kovidu neaplaistu vecākus, vecvecākus, draugus. Pilnīgi cīta domāšana! Mana radniece pie vakcīnas netiek, jo tur jāgaida rindā. Pie mums laikam galvās iesēdušies padomju laiki, kas uztaisījuši kaut kādu aizturi,” tā neilgi pirms jaunā mācību gada aizsākas Kurzemieka saruna ar Skrundas vidusskolas direktoru, ilggadēju volejbola treneri AINĀRU ZANKOVSKI.

1957. gada 12. maijā viņš dzimis Skrundas *Ventasiļos* – mammaš Ainas dzimtajās mājās, kurās saimnieko joprojām. Mācīties Aizputes vidusskolā, pēc tam Murjāņu sporta ģimnāzijā.

A.Zankovska sieva Nadija ir pensijā un darbojas pa mājām. Meita Anna absolvējusi Latvijas Mūzikas akadēmiju, rada mūziku un ir dziedātāja ar skatuves vārdu Kato. Viņa arī strādā bērnu dārzā par muzikālo audzinātāju un māca dziedāt dažāda vecuma bērnu, kuri to vēlas.

Kā dzīves ceļš no Murjāņiem atvedis atpakaļ uz Skrundu?

– Man ļoti interesanti sakrita ar brāli Māri. Viņš ir piecus gadus vecāks, sagaidīja, kad es beigšu 11. klasi (vidusskolu – red.), un tad kopā iestājāties Fizikultūras institūtā ar domu, ka būsim volejbola treneri. Tajā laikā atsevišķi par treneriem nemācīja – bija fiziskās audzināšanas pasniedzējs, būtībā skolotājs. Kad visa grupa kādreiz pa retam iedzērām alu, sarunās bija nojaušams, ka neviens par skolotāju negrib būt. Visi gribēja būt par treneriem, bet viens teica, ka būs skolas direktors. Tā arī notika, lai gan visi smējās kā traki. Viņš bija labs direktors, bet paslīdēja kāja uz grādīgajiem dzērieniem, un beigās viss aizgāja greizi.

Vai sports tev visu mūžu bijis blakus?

– Tētis Andris visu mūžu ir bijis sportisks un bija mans pirmais treneris volejbolā. Tā bija viņa sirdslieta, un viņš spēja no nekā uzrikt sporta svētums. Reiz visa ģimene braucām ekskursijā ar domu pavadīt atpūtas brīdi, bet fāterītis tajā laikā uztaisa kolhozam sacensības Ventas krastā! Katrs tā nevar – tur jābūt iekšām.

Pag, visa ģimene brauc atpūsties, bet tēvs uzriko sacensības?

– Jā! Viņam bija pazīstams kolhoza priekšsēdētājs, vārdu gan neatminos, un šie pa abiem izstukoja, ka jātaisna sacensības. Mēs ieradāmies pēcpusdienā, nākamās dienas rītā atbrauca traktors ar plaļināšīnu, nopļāva zāli, un nākamajā dienā tur visi sacentās ar močiem un ko tik vēl ne. To laiku paauzde ir pavisam citādāka, ar citu dzīves uztveri un ķerieni. Es par savu tēvu varu brīnīties, ko viņš tikai nedabūja gatavu. Organizators ar lielo burtu! Laukos viens no pri-

mājiem aizsāka sporta veterānu kustību.

Vai pats šo organizatora ģēnu neesi pārmantojis?

– Gan jau kaut kas ir, tāpēc jau gāju mācīties par treneri, jo sports man patika. Mamma Aina mani pietēica mūzikas skolā vijoļu klasē, lai gan es gribēju spēlēt akordeonu. Atceros, ka skolotājs toreiz apsolīja: ja iesū mācīties vijoli, tad akordeonu viņš man iemācīs spēlēt tāpat. Viss it kā bija labi, bet man pietika ar vienu tēva teicienu: „Nu, kur tu ar saviem īsajiem pirkstiem iesi spēlēt vijoli? Spēlēsi bumbu, izsīti pirkstus, un tāpat nekas nesanāks.” Mamma tikai nokāra galvu un piekrita.

„Mūsdienās saka: tie, kuri 12. klasē, ir pieauguši. Mīlo tētīt, kādi pieaugušie? Jā, ir attīstītāki, gudrāki, bet viņi tāpat nezina, ko un kā darīt.”

Es noprotu, ka tu turpini saimniekot dzimtas mājās.

– Jā. Vienu brīdi biju arī jaun-saimnieks. Dzīve pierādīja, ka nav jēgas plēsties, jo neko nevarēja nodot. Piens, biežpiens bija slikti, indīgi...

Tas nekas, ka paši lietojāt uz-turā.

– Tas bija mūsu valsts sistēmā rakstīts, cik tas ir slikti. Mums bija gruntīga jaun-saimniecība ar astoņām govīm, jaunlopiem, cūkām, aitām, vistām. Bija viss. Tajos laikos daudz kas tika izdarīts. Veco kūti nojaucā un uzceļā no jauna. Es biju viens no pēdējiem Breša zemniekiem.* No tiem, kuri ņēma atpakaļ vecāku zemi un saimniekoja. Ja būtu varēts izdzīvot, tad turpinātu, bet tā arī viss pakujas.

Atgriežoties pie sporta – tu Skrundā esi rīkojis sacensības. Cik daudz?

– Nepateikšu.

Un kāds ir lielākais sasniegums volejbolā?

– Piedod, mans tēvs bija statistiķis, kurš varēja nosaukt katru pasākumu un gadu, kad tas ir noticis. Es tāds neesmu. Es būtbū necentos apzināti to piefiksēt.

Tās, kuras nāk prātā, bija pašas saules meistarsacīkstes skolām.

Tad vēl bija Kuldīgas rajons, un mums iedeva līdzekļus, lai aizbrauktu uz Sardīniju, kur tās notika. Mēs palikām 21. vietā no aptuveni 30 komandām. Kad es redzēju fināla mačus, paliku mēms... Tā laika mūsu čalu komandām tur nebija, ko darīt. Noskalotu vienos vārtos! Uz tāda līmeņa sacensībām varēja braukt Murjāņu komanda, jo tā bija vienīgā tāda skola. Brazīlijā bija viena no komandām, kas spēlēja finālā, un tas, ko tur redzēju, likās apbrīnojami. Mēs tur bijām, to izbaudījām, centāmies, cik varējām, bet spēka ir tik, cik ir. Man likās, ka būs labāk.

Vai arī tagad iznāk bumbu padzenāt?

– Nē. Es tikko uzrakstīju iesniegumu par aiziešanu no Kuldīgas sporta skolas – tam pielikts punkts. Bet, ja nu kas, iesū lūgties atpakaļ. Bija ļoti grūti uzrakstīt to vienu teikumu. Ar baidām pārdomām. Tur tomēr aizvadīti 40 gadi. Prieks, ka manā vietā nāks jaunie, kuri visu turpinās. Pirms Kuldīgas es divus gadus par treneri nostrādāju Iecavā, līdz pie manis atbrauca Jānis Bauksis (tolaik sporta skolas direktors – red.) un pierunāja nākt uz Kuldīgu. Es stājos Ilmāra Jurika vietā.

Un kā nonāci Skrundas vidusskolas direktora krēslā?

– Jāsaka godīgi, ka es nekad nesmu gribējis būt par direktoru, ne par deputātu. Dzīvē tā sanācis. Sākums saistīts ar Jaunmuižas pamatskolu: direktore aizgāja prom, un meitenes aicināja mani pie viņām strādāt. Aizbraucu, sapratu, ka ir forša kompānija, un piekritu. Es vairs neatceros, cik ilgi tur nostrādāju. Tad sadarbojos arī ar Rīgas Pedagoģijas un izglītības vadības augstskolas rektora Jura Stabiņa dibināto filiāli Kuldīgā. Reiz mani izsauc rektora vietniece un paziņo, ka sadarbības līgumu vairs nepagarina. Es parlieku kā ar aukstu ūdeni apliets, jo nesaprotu, kas notiek. Ja tā, tad savācu savas pekeles un dodos prom. Satieku Stabiņu un prasu: „Kas par lietu?” Viņš atbild, ka vairs nevarot ar dāmām tikt galā, jo es it kā uzvedoties kā priekšnieks. Bet tā nekad nav bijis!

Tad nonācu Kuldīgas sporta skolā par metodiķi, bet pēc gada amatu likvidēja. Vienlaikus strādāju kā treneris, jo tālredzīgi nodarbi nepametu. Atceros, kā Bauksis pašā sākumā teica: „Mēs jau sporta skolā tādi plānā galdiņa

urbēji vien esam.” Es atbildēju: „Jā, es gribētu ieurbt biežākā galdā.” (Smejas.) Un tā arī noubra.

Bet, atgriežoties pie Skrundas skolas, šeit kādreiz bija direktors Ilgvars Mielavs. Diemžēl aizgāja mūžībā. Viņu kādu laiku aizstāja skolotāja Silva Pētersone, bet viņa negribēja būt par direktori un taisījās no skolas prom. Tā radās jautājums: rīkojam konkursu vai darām citādi. Piedāvāja man. Es uzreiz pateicu, ka ar labu prātu negribu. Skaidri pateicu, ka nenāksu kā domes ieliktenis. Ja skolotāji piekrīt, labi – varu mēģināt. Sanāks – sanāks, nesanāks – nesanāks. Tā te nonācu. Es neesmu piedalījies nevienā konkursā. Kaut kā tā ir iznācis.

„Iespējams, bērns sliktā garastāvoklī uz skolu atnācis tādēļ, ka nav paēdis. Arī skolotājiem dažkārt ir sliktas garastāvoklis. Kas to lai zina, kas notiek mājās? Es vienmēr cenšos to atcerēties.”

No Skrundas iedzīvotājiem nav dzirdēta neviena sliktā atsauksme.

– Gan jau ir. Principā visu laiku jārod risinājums, lai bērniem labāk. Arī skolotāji ir cilvēki, dažkārt ir sliktas garastāvoklis, un viņi ar tādu atnāk uz darbu. Kas to lai zina, kas notiek mājās? Iespējams, ka bērns sliktā garastāvoklī uz skolu ir atnācis tādēļ, ka nav paēdis. Es to vienmēr cenšos atcerēties. Tīri cilvēcīgas lietas.

Ja runā par bērnu uzvedību, man ir viegli pagriezt laika ratu atpakaļ un paskatīties, kāds es biju viņu vecumā, ko darīju. Saka: šie esot pavisam citi bērni, bet cilvēks ir cilvēks. Cilvēciskās vērtības nemainās. Mainās prasības, profesijas. Galvenokārt jāievēro elementāra pieklājība.

Vai var salīdzināt mūsdienu jauniešus ar tava laika?

– Bija lielāka pietāte pret skolotāju. Es nevarēju pat iedomāties skolotāju *pasūtīt*... Nemūžam! Jā, Murjāņos bija neapmierinātība, bet bija stingrība. Vai nu tu dabū iekšā un dari, vai arī tevi atskaita no grupas. Uz manu vietu 100 citu jauniešu stāvēja rindā. Padomju armijā neesmu bijis, bet savā ziņā to esmu izģājis – ne pazemošanu, bet prasības un stingru disciplīnu. Gāja jau visādi: mukām, gāzām podus... Dzīvojām internātā, un tā bija dzīve! Tāpat nevaru saprast, kā

Vienmēr smaidīgs, ar labu humora izjūtu, tiešs runā un prasīgs, bet ne pār mēru – tādu Aināru Zankovskī raksturo Skrundas iedzīvotāji.

students neizbauda studenta dzīvi. Tā toreiz bija tā galvenā izbaudīšana: mācības, pēc tam cita dzīve. Nav noslēpums, ka daudzās lietās bija aizliegts, bet mēs darījām (smejas). Bija jāuzpīpo, jāpasmēķē kaut kas sīvāks. Principā ir tādi bērni un jaunieši, kuri dara to pašu, bet tagad viss notiek slēptāk. Nebūs tā, ka pēc pīpēšanas viņš ienāks klasē, smirdot kā lokomotīve. Nē, smaržos pēc kafijas.

Tagad ir visatļautība gan starp jauniešiem, gan pieaugušajiem, jo jaunieši jau mācās no lielajiem. Un tāda ir visaugstākā līmeņa. Bet demokrātija nav visatļautība. Ja jaunieši feisbukā lasa atklātus ierakstus, ka Ministru

prezidents Krišjānis Kariņš ir *****, ko citu viņam domāt? Var jau gaidīt, ka jauniešiem teiks citādi, bet mēs, pieaugušie, esam tie, kuri veido izpratni. Jautājums ir, vai jauniešiem galvā izveidojies siets un viņš domā patstāvīgi.

Es uzskatu, ka robežām jābūt. Piemēram, Zviedrija, Somija. Mēs uz turienes skolotājiem skatāmies kā uz brīnumiem, bet tad mācīsimies no viņiem saprātīgi, toleranci! Arī mani vecāki bija pietuvināti skolai, un es nekad mājišā nedzirdēju, ka kāds tiktu aprunāts. Tagad bērns nereti atnāk uz skolu un un kā darīt. Daudzi savu pieaugušā pasaka, ka tā *učene* ir stulba, jo to viņš dzirdējis no vecākiem. Kādreiz sko-

lotājs teica: ja tu mācies vidusskolas pēdējā klasē, tad aiz stūra kopā varam ieraut vīnu, un rīt no rīta tu mani sveicināsi, uzrunāji ar *jūs*. Tad tu esi līmenī – saproti, kas ir kas. Es nesaku, ka tā jādara, bet tas norāda uz savstarpējas cieņas līmeni. Mūsdienās saka: tie, kuri ir 12. klasē, ir pieauguši. Mīļo tētīt, kādi pieaugušie? Kādi mēs bijām 11. klasē! Taisnība, un mūsdienu jauniešiem ir vairāk informācijas. Jā, viņi ir attīstītāki, gudrāki, bet viņi tāpat nezina, ko un kā darīt. Daudzi savu pieaugušā pasaka, ka tā *učene* ir stulba, jo to viņš dzirdējis no vecākiem. Kādreiz sko-

Ainārs ar sievu Nadiju un meitu Annu pērn Rīgā.

Ainārs Zankovskis ir ne vien Skrundas vidusskolas direktors un līdz šim volejbola treneris, bet bijis arī jaunsaimnieks. Saprotot, ka izdzīvot ar to nevar, nu senču mājās Ventasiļos viņš vienkārši dzīvo.

Kāpēc?

– Nezinu. Es arī biju sīks tāpiņš un gribēju izrādīties. Treneris teica: ja esmu pīpmanis, lai eju aiz stūra vilkt dūmu, bet lai nelicu acīs. Nē, man bija jālec, un attiecīgi dabūju pa mizu.

Tevi raksturo kā cilvēku, kurš nebaidās tieši pateikt, ko domā. Arī par priekšniekiem.

– Kādreiz bija jābaidās, tagad ne, bet es vienmēr cenšos saprast situāciju. Neapgalvoju, ka to vienmēr saprotu. Es sev jautāju, kā būtu, ja es būtu kāda cilvēka vietā. Vai es darītu pareizi? Kā savulaik teica kāds cilvēks: „Iedomājies, ka tu esi parlamentā! Tev pienāk klāt un saka: „Ja tu tajā balsojumā nobalsosi *par*, tev kontā ierīpos 1000 eiro.”” Man nauda neizsaka neko. Man izsaka sirdsapziņa. Te ir jautājums, vai tu pasaki *nē* šādam piedāvājumam vai tomēr sāc domāt. Ja sāc domāt, tā tad sāc saubīties.

Daudzi lamā visus, kuri sēž valdībā. Man ir sajūta, ka ikviens blāvējs uzreiz var iet strādāt par mediķi vai vadīt valdību, jo viņi visu zina labāk. Es neesmu no

tiem, kuri ir ātri un par katra lēmuma priekšlikumu iedegas. Nē, tā nav. Piemēram, jaunā kārtība, kā skolēni atgriezīsies skolās. Man par to rodas jautājumi, jo sistēma, manuprāt, nav līdz galam izstrādāta. Tādēļ vienmēr vajag tomēr saprast, kas ir kas un kāpēc.

Vai tev kā novada deputātam ir piedāvāta atlīdzība par balsojumu?

– Es par deputātu esmu no partijas *Jaunais laiks* laikiem, bet nē – nekad.

Tagad neesi nevienā partijā. Kāpēc?

– Neatkarība. To es vienmēr esmu uzsvēris. Opozīcijas un pozīcijas... Ja opozīcijai ir labs piedāvājums, kāpēc neatbalstīt? Kāpēc nostāties pozā un norakt labu ideju? Izrādās, ka to ir grūti izdarīt. Es vienmēr esmu teicis: balsošu tā, kā uzskatīšu par pareizo. Pēc sirdsapziņas. Es esmu par to, lai visi kopā strādātu cilvēku labā.

Politiskā vide Latvijā visos līmeņos ir sabojāta.

– Jā. Var izplēsties par vadību,

PIECOS VĀRDOS

Kā jūs īsi turpinātu teikumu „Ainārs Zankovskis ir...”?

Aigars Kimbors, Kuldīgas novada sporta skolas direktors: „Pārsteigumu pilns labā nozīmē. Cilvēks ar ļoti labu humora izjūtu.”

Loreta Robežniece, bijusī Skrundas novada domes priekšsēde: „Skrundenieks, skolotājs, savējais, cenšas būt līdzās un ir normāls vecis.”

Inīta Šneidere, Kuldīgas novada sporta skolas darba organizatore, volejboliste: „Dzīvespriecīgs cilvēks, ļoti labs speciālists savā sporta veidā. Mīl bērnus, ar kuriem strādā. Atsaucīgs un smaidīgs kolēģis ar labu humora izjūtu.”

un viss. Tālāk kopā domāsim labas domas, kā vairot iedzīvotāju labklājību. Netaisīsim cirku!

Uztietsbas mandāts tev ir gana stiprs, jo iedzīvotāji par tevi balso.

– Tā laikam sanācis. Neesmu par to īsti domājis. Cenšos aprunāties ar ikvienu, kaut vai *štim* esošu. Ja vajag, aizdošu naudu šķabim. Es reiz pasūdzējos klasesbiedram, ka citi nāk un prasa. Viņš pajautāja: „Vai naudu pēc tam atdod?” Atteicu, ka atdod. Klasesbiedrs: „Tad jādod!” (Smejas.)

„Saka, ka šie esot pavisam citi bērni, bet cilvēks ir cilvēks. Cilvēciskās vērtības nemainās.”

Tev ir smalka un trāpīga humora izjūta.

– Man joki patīk. Priecājos, cik smalki un labi ir nostrādāti dažādi joki. Arī es mēdzu kādu pavilkt uz zoba. Ja sanāk pārsaut pār stripu, nu, neko – jāatvainojas. Pieļauju, ka tas man no tēva, jo viņš arī bija uz pigoriem. Man paveicies, jo apkārē ir cilvēki, kuri visu saprot un ar kuriem esam uz viena viļņa.

Ja tev pašam pāris vārdos būtu jāturpina teikums „Ainārs Zankovskis ir...”, ko teiktu?

– Normāls vecis.

* 1989. gadā Augstākā Padome pieņēma likumu *Par zemnieku saimniecībām Latvijas PSR*, kas atļāva līdzās padomju kopsaimniecībām veidot individuālas saimniecības. Ministru padomes priekšsēdis bija Vilnis Edvīns Bresis, tāpēc pirmos nosauca par Breša zemniekiem.

Alberts Dinters
Aināra Zankovska arhīva un autora foto

Vecpilsētas nepamanītās nianšes

Kopš pagājušā gada kuldīdznieki un viesi var pilsētu iepazīt tuvāk, iesaistoties Kuldīgas novada muzeja veidotajā spēlē *Vecpilsētas nianšes*, kas atrodama muzeja mājaslapā. Tā var uzzināt ko vairāk par ēku vēsturi, ielūkoties senās fotogrāfijās un ieraudzīt detaļas, kas ikdienas steigā paliek nepamanītas.

Muzeja komunikācijas nodaļas vadītāja Kristīne Āboliņa skaidro, ka spēle izveidota pirms gada, sākoties Covid-19 ierobežojumiem, ar mērķi aicināt cilvēkus doties pastaigā un par vēsturiski nozīmīgajām celtnēm uzzināt vairāk. Pavisam ir 20 kontrolpunktu, un ceļš ved no viena Liepājas ielas gala, metot līkumus pa šarmanto vecpilsētu un sasniedzot galamērķi – muzeju.

→ Dodos savu pilsētu iepazīt ar spēles *Vecpilsētas nianšes* palīdzību, un pirmais kontrolpunkts ir Adatu tornis Liepājas ielā. Uzdevums liek palūkoties, cik stāvu tam ir, taču atbildi nenoskaidroju, jo pirmdienās tornis diemžēl ir slēgts. Otrais kontrolpunkts – pasts (attēlā). Uzzinu ēkas kriegļu ražošanas vietas nosaukumu, ko pirms tam tiešām nebiju pamanījis.

→ Tālāk spēle mani ved līdz ūdenstornim. Uzzinu, ka tas uzbūvēts 1956. gadā, kad pilsētā tapis pirmais ūdensvads. Uzdevums – saskaitīt, cik mazo lodziņu ir tornī.

→ Sekojot norādēm, nokļūstu līdz bibliotēkai, kur spēle pastāsta par šīs ēkas izcelsmi, – tā bijusi sinagoga. Tālāk izmetot līkumu līdz Dzirnau ielai, uzzinu, kur atrodas muzeja krājums, tad nokļūstu līdz Hercberga namam (attēlā), par kuru biju dzirdējis mazāk. Interesanti, ka 30. gados te atradusies aptieka un tās īpašnieks bijis Roberts Hercbergs. Reklāmas vēstījušas, ka pie viņa daudzus gadus varēja dabūt arī augstākās modes preces: kažokus, adītas jakas, apavus, samta un zīda drānas. Uzdevums liek atrast ēkas celšanas gadskaitli, kas redzams pie vienas no ieejām.

→ Dodos tālāk pa Raiņa ielu līdz Sv. Trīsvienības Romas katoļu baznīcai. Uzzinu, ka baznīca uzcelta 1649. gadā un 18. gs. vidū pārbūvēta. Pievēršu īpašu uzmanību pulkstenim, kas jau daudzus gadus nemainīgi rāda vienu laiku.

→ Spēles ceļš ved līdz vecajam rātsnamam, aicinot aplūkot arī Ēvalda Valtera skulptūru. Meklējot tās autora vārdu, sev par pārsteigumu zemē ieraugu metāla plāksni, kurā iegravēti aktiera dzīves dati. Ikdienā to nebiju redzējusi.

→ Iepazīstu Kuldīgas visvecāko koka ēku Baznīcas ielā 7 un uzzinu, ka par tās celšanas gadu visu laiku uzskatīts vēja rādītājā ierakstītais laiks – 1670. gads, tomēr jaunākie pētījumi liecina, ka no 17. gadsimta nama varētu būt saglabājušies vien pamati un daļa pagrabu. Vēja rādītājā iegravēts arī 1742. gads, kas uzskatāms par virszemes ēkas daļas celšanas gadu. Izrādās, ka vējrādis ir īstā priekšmeta kopija. Te jānoskaidro, kāda būtne uz tā attēlota.

→ Viens no interesantākajiem kontrolpunktiem ir Stafenhāgena nams Baznīcas ielā 17, kas 19. gs. sākumā piederējis Kuldīgas birģermeistaram Ernestam Kristianam Stafenhāgenam. Tur vēl šodien priekšstelpā aplūkojama milzīga koka lāde ar apkaltiem stūriem un vītņveida dzelzs rokturiem no 19. gadsimta.

→ Tālāk dodos līdz Sv. Katrīnas luterāņu baznīcai, pa ceļam aplūkojot Riharda Šmēlinga veco velosipēdu darbnīcu *Rumba*, kur uz sienas vēl redzamas reklāmas paliekas.

→ Nonākot pie Sv. Katrīnas dievnama Baznīcas ielā 31, uzzinu, ka šī ir senākā sakrālā celtnē Kuldīgā, kas pēc Otrā pasaules kara izmantota kā stallis Sarkanarmijas zirgiem, vēlāk pārveidota par graudu noliktavu, un pēc 1968. gada pārbūves tur bijusi Kuldīgas novada muzeja filiāle un koncertzāle. Uzdevums liek atrast Svēto Katrīnu uz baznīcas sienām, un ar to šoreiz tieku galā.

→ Ceļš ved līdz vācu ordeņa pils ūdensdzirnavām, kas uzskatāmas par vienu no senākajām Kuldīgas ražotnēm. Tās izveidotas jau 13. gadsimtā. Avoti vēsta, ka 1805. gadā šo namu uzbūvējis dzirnavnieks Angers, kurš vēlāk dzirnavas pārdevis baronam Verneram fon Bēram. 1961. gadā te iekārtota metālapstrādes darbnīca.

→ Viens no pēdējiem kontrolpunktiem ir Livonijas ordeņa pils vieta, kuras karti darinājis vēlākais muzeja dibinātājs Valfrīds Fromholds-Treijs. Senā fotogrāfijā redzams, kā, iespējams, pils varējusi izskatīties ap 1680. gadu. Centrā paceļas konventa tipa nams ar kvadrātiskiem torniem visos stūros, ap priekšpili ir masīvas sienas, un no Alekšupītes puses priekšpili sargā iespaidīgais donžons (galvenais sargtornis) – Ziemeļu tornis.

→ Tālāk ir kontrolpunkti *Rumbas paviljons* un *Ventas rumba*, kur izpildu spēles uzdevumus, tad nonāku līdz pēdējam punktam – muzejam, kur varu izlasīt populārāko nostāstu par to, kā villa esot noskatīta Parīzē pasaules izstādē 1900. gadā un kā kapteinis Bangerts to atvedis mīļotajai kā dāvanu. Tomēr šim stāstam nav vēsturisku avotu, kas tā patiesumu spētu pierādīt. Uzdevums liek nofotografēt tēlnieces Līvijas Rezevskas skulptūru – *Vijolnieci Lidu Rubeni*. Tā atrodas muzeja sētā, no kuras aizsākas nākamā vides objektu spēle *Klusie pilsētnieki*, un tā veltīta L. Rezevskas daudzajām skulptūrām Kuldīgā.

SARUNA AR JUBILĀRI

Jāizbauda mazie prieka mirklīši

Agrākā kuldīdzniece Ieva Dzelme-Romanovska 17. augustā nosvinējusi apaļu jubileju.

Viņa ir Austrumeiropas politikas pētījumu centra komunikācijas un projektu koordinatore. Komunikācijas zinātni – žurnālistiku, reklāmu un sabiedriskās attiecības – studējusi Latvijas Universitātē, savukārt sociālo antropoloģiju kā maģistre apguvusi Rīgas Stradiņa universitātē. Diezgan ilgi strādājusi kā raidījumu redaktore, t.i., satura veidotāja, dažādos TV projektos, lielākoties Latvijas Televīzijā.

Ieva stāsta: „Esmu Kuldīgā uzaugusi. Uz Rīgu pārcēlos, kad sāku studēt. Taču ar Kuldīgu man aizvien ir ļoti labas un regulāras attiecības, jo tur dzīvo mani vecāki – mamma Aira un tētis Atvars Dzelmes. Arī vīram Marekam un četrgadīgajai meitai Paulai Kuldīgā ļoti patīk. Visi tur braucam labprāt.”

„Pa istam katrs no mums ir svarīgs tikai dažiem tuvākajiem cilvēkiem. Visur citur esam viegli aizstājami.”

Ieva Dzelme-Romanovska savā dzimšanas dienā 17. augustā.

Kādas izjūtas tevi pārņem dzimšanas dienās?

Atliek secināt, ka laiks paskrējis vēja spārnēm. Drusku žēl, ka tik ātri. Un žēl, ka pandēmija daļēji ir dzīvi apstādīnājusi un liedz iespējas, ar kurām iepriekš varēja rēķināties. Meitai gan dzimšanas, gan vārda diena ir ziemā, tomēr ierobežojumu dēļ viņai svētku ballītes nebija. Tāpēc centos, lai mana dzimšanas diena vasarā ie-

priecinātu arī viņu.

Kura palikusi atmiņā visspilgtāk?

Ir bijušas gan ballītes ar draugiem, gan svinības tikai ģimenes lokā. Vairākkārt dzimšanas dienā esmu bijusi ārpus Latvijas. Divreiz – Ungārijas galvaspilsētā Budapeštā, kas man ir ļoti mīļa vieta. Esmu tur bijusi septiņas reizes! Pirms pandēmijas mums ar vīru, ar kuru šogad nosvinējām 16. kāzu

jubileju, ļoti patika ceļot.

Bet spilgti atceros 13. dzimšanas dienu mājās Kuldīgā. Tolaik bija īstena vasara ar pamatīgu karstumu. Sanākuši draugi, pie lielā, apaļā galda ēdām rasolu un torti, pie mājas ziedēja un smaržoja floksi. Kā lielisku atceros arī 25. dzimšanas dienu, ko ar ģimeni un draugiem svinējām pie Valguma ezera. Nākamajā rītā mājās braucot, auto klausījāmies *Liepā-*

jas brāļus. Viņi dziedāja par festivāla *Liepājas dzintars* 25 gadiem. Skaitlis bija sakritība, bet man šķita, ka dziesma ir veltījums arī man.

Vai ir kāds brīdis dzīvē, no kura baidies?

Cenšos nebaidīties, bet ir nācies saprast, ka svarīgākā ir veselība. Bez tās diemžēl nav iespējams pilnīgi nekas. Tad var nebūt vairs ne dzimšanas dienu, ne arī visu citu dzīves dienu. Tāpēc visvairāk vēlos, lai es pati un mani ģimenes locekļi, tostarp vecāki un vīra radi, būtu veseli un priecīgi.

Ko tu vislabprātāk saņem dāvanā?

Vismīlākās ir tās, kurās jūtam, ka sveicēji tās sagādājuši ar patiesām rūpēm un mīlestību. Tie parasti ir tuvāko cilvēku sveicieni. Vienmēr iepriecina ziedi un īpaši man veltīti laba vēlējumi. Kursabiedrene, žurnāliste Ieva Alberte šogad sacīja, ka mans vīrs laikam izpircis visus ziedu veikalus, jo vienmēr man pasniedz ļoti skaistus pušķus. Bet tētis šogad dzimšanas dienas rītā ar pašfotografētām Kuldīgas dārza ziedu bildēm mani sveica visās iespējamajās saziņas platformās: skaiņā, vatsapā, īsziņā un pat e-pastā. Savukārt mamma sveicienus lielākoties paspēj atsūtīt pati pirmā, vienmēr ietverot īpašu novēlējumu – to, ko viņas redzējumā katrā gadā man vajadzētu visvairāk. Brīnišķīgas ir meitas zīmētas kartītes un dziesmiņas mīļajai māmiņai

viņas izpildījumā. Tas aizkustina līdz asarām. Īpaši man patīk vīra dāvanas. Šogad tā bija rūpīgi piemeklēta un ar mīlestību pasniegta rota. Priecājos, ka man tā piestāv, labprāt to valkāšu un vēlāk varēšu atstāt mantojumā meitai.

Padalies ar kādu dzīves gudrību, ko šai laikā esi iemācījusies!

Viena patiesība, ko centīšos pastāstīt meitai, kad viņa būs gana liela, lai to spētu saprast, ir tāda: pa istam katrs no mums ir svarīgs tikai dažiem tuvākajiem cilvēkiem. Visur citur esam viegli aizstājami pat tad, ja šķiet, ka kādā brīdī esam bezgala būtiski. Tāpēc visvairāk uzmanības un mīlestības jāvelta ģimenei. Un otrs: dzīve paiet ļoti ātri, tāpēc jāizbauda viss labais un skaistais, tostarp mazie prieka mirklīši. Vienā brīdī tā visa var vairs nebūt.

Pirms vairākiem gadiem kādā grūtā dzīves brīdī runāju ar mammu. Viņa teica apmēram tā: „Skaidrs, ka nebūs viegli, nāksies saskarties ar grūtiem brīžiem, bet visam pa vidu atceries, meitiņ, pati par sevi! Lai neiznāc, ka, palīdzot citiem un meklējot risinājumus, tu pati pilnībā izsīkstī.” Šo sarunu daudzkārt atceros. Ir jāspēj fiziski un emocionāli turēties. Tas nav viegli. To tad arī novēlu – lai izdodas cauri dzīvei iet pēc iespējas priecīgāk! Lai mazāk bēdīguma!

Katrina Blaua
Ievas Dzelmes-Romanovskas arhīva foto

MĒS VARAM PALĪDZĒT

Zāles jāpērk Lietuvā – Latvijā tās nevar atļauties

Kuldīdzniekam Arturam Mūrniekam pirms četriem gadiem atklāts nieru vēzis, ar ko viņš joprojām cīnās. Zāles Latvijā ģimene nespēj atļauties, pat saliekot kopā visu radu algu, tāpēc Artura meita Kristīne organizācijā *Ziedot.lv* lūgusi citu cilvēku palīdzību. Bet sašutumu Kristīne pauž par to, ka Lietuvā tētīm vajadzīgais medikaments ir vairākus tūkstošus eiro lētāks.

ŠOFERIS UN CELTNIKS

Bērnības un skolas gadus Arturs pavadījis Snēpelē, palīdzot vecāku saimniecībā. Kā jau laukos, atpūtas brīžos bijis maz – no skolas pārnākot, meties iekšā darbos. Tas arī radinājis darba nebūtības, darīt un izdarīt līdz galam. Turpmākajai dzīvei Arturs ar sievu Tamāru izvēlējušies Kuldīgu, jo šī pilsēta vienmēr šķitusi skaista un pievilcīga. Pabeidzot dienestu armijā, viņš strādājis *Lauktehnikā* par autokrāna vadītāju. Bijis arī tas, kurš savulaik no Pilsētas laukuma novācis Leņina pieminekli. Taču dzīves likloči aizveduši pie celtniecības, ar ko viņš nodarbojies turpmāk. A.Mūrnieks

gan mājas cēlis, gan neskaitāmus dzīvokļus remontējis, un Kuldīgas Rātslaukumā Katrīnai pat esot nokrāsojis kroni.

Arturam ir trīs meitas. Kad viņš sagaidījis ceturto mazbērnu, piemeklējusi nelaime – nieru vēzis. Tas izoperēts, taču metastāzes bija pārņēmušas plaušas. Nu jau vec-tēvs sagaidījis piekto mazbērnu.

NO VALSTS – ATTEIKUMS

Ceturto gadu Arturs cīnās par veselību. Lietojis vairākus valsts kompensētus medikamentus, taču viņa diagnozei tie īsti labi nav palīdzējuši, tādēļ ārstu konsīlijs – onkologs-ķīmijterapeits, radiologs, ķirurgs un ārstējošais ārsts – izlēmis, ka jāsāk ārstniecība ar preparātu *Opdivo (Nivolumab)*, tā ir imūnterapija, kas iedarbojas uz nelabvēlīgajām šūnām, atpazīstot un likvidējot tās.

Problēma tā, ka šīs zāles nav valsts kompensējamo sarakstā. Tās jālieto katru otro nedēļu, un mēnesī ģimenei tas izmaksā 5138 eiro. Nacionālajam veselības dienestam Arturs lūdzis kaut daļēju kompensāciju, taču palīdzība atteikta, jo

NVD vadās pēc kompensējamo zāļu saraksta un vadlīnijām. Arī šī lēmuma apstrīdēšana Veselības ministrijā nav līdzējusi – tur tāpat saņemts atteikums.

Tā nu ģimene lūgusi palīdzību fondam *Ziedot.lv*. Pateicoties cilvēku atsaucībai, ziedojumi ātri savākti, lai Arturs var ārstniecību vismaz sākt.

KAIMINOS IZRĀDĀS DIVREIZ LĒTĀK

Meita Kristīne stāsta: „Kad sapratām, ka zāles jāpērk pašiem, nebija ne jausmas, cik tās maksā. Sameklēju ražotāju *Bristol-Myers Squibb*. Kā oficiālais zāļu izplatītājs Baltijas valstīs parādījās SIA *Swixx Biopharma*, kam galvenais ofiss atrodas Lietuvā. Sazinājos rakstiski e-pastā ar šo uzņēmumu, jautājot, kādā cenā varam zāles iegūt, lai sāktu tēta ārstniecību. Rakstiski cenu tur nenosauca, taču sapratu, ka Latvijas Zāļu reģistrā visas cenas ir redzamas. Izskanēja arī informācija, ka zāles drīzumā tiks iekļautas kompensējamo sarakstā citu diagnožu ārstniecībai un ka arī mēs caur aptieku tikliem Latvijā tās

varēšot iegādāties lētāk. Bet joprojām nebija nekādas skaidrības. Turpināju meklēt informāciju.

Pateicoties portālam *Facebook*, ar mani sazinājās nepazīstama sieviete, kura ieteica painteresēties Lietuvas aptiekās, jo viņa pati nesen izgājusi līdzīgu situāciju, kad meklējusi zāles tuvinieka ārstēšanai. Mīlziņš paldies viņai par padomu, jo Lietuvā šīs pašas zāles izrādījās krietni lētākas – viena deva 2568 eiro. Sašūdzinot ar Latviju, lētākais piedāvājums aptiekās ir ap 3700 eiro, bet griesti – līdz pat 4400 eiro. Pateicoties cilvēku atsaucībai, kā arī *Ziedot.lv* pārstāvjiem, saorganizējam ātru samaksu caur *Ziedot.lv* un piegādi no Lietuvas. Tētis sāka ārstniecību.”

JĀLŪDZ ATKĀRTOTI

Pēc pēdējās pārbaudes ārsts ieteicis zāļu ievadi turpināt, jo uzskata, ka rezultāti ir labs. Lai redzētu pozitīvu dinamiku, zāles jālieto vēl trīs mēnešus līdz nākamajai datortomogrāfijai. Ģimene pie *Ziedot.lv* vērsusies atkārtoti, lūdzot cilvēkus Arturu atbalstīt.

Jūlijā Latvijā zāles patiešām

Noziedot var portālā *Ziedot.lv* sadaļā *Atkārtota palīdzība Arturam Mūrniekam*.

Lūgums tur ievietots 9. augustā. Trīs mēnešu ārstniecības kursam vajadzīgi 15 408,24 eiro. 18. augustā bija saziēdota aptuveni trešdaļa – 5609 eiro.

iekļautas kompensējamo sarakstā melanomas ārstniecībai, taču ne Artura diagnozei, kas savukārt Lietuvā jau pasen ir atbalstāmo sarakstā. Zāļu reģistra mājaslapā redzams, ka Latvijā 24 ml flakons izmaksā 4413,57 eiro, bet Lietuvā ģimene tās pērk par 2568,54 eiro bez jebkādas kompensācijas.

KĀPĒC TĀDA ATŠĶIRĪBA?

Līdz ar to Kristīnei radušies jautājumi, un viņa cer, ka kāds varēs sniegt atbildes. Kāpēc viena un tā paša ražotāja zāles Baltijas valstīs tiek tirgotas tik būtiski atšķirīgā cenā (starpība ir teju 2000 eiro jeb ap 90%)? Vai pats zāļu ražotājs *Bristol-Myers Squibb* ir informēts un tam ir pieņemama šāda nevienlīdzīga cenu politika Baltijas valstīs, kurās labklājības līmenis ir diezgan līdzīgs? Kristīne apsver domu vērsties televīzijā, lai par šo problēmu beidzot sāktu runāt.

Katrina Blaua

NEDĒLAS VIESIS

KULDĪDZNIEKAM – pasaules rekords!

Šomēnes braucienā apkārt Polijai kuldīdznieks **ARVIS SPRUDE** galā ieradies pirmais un arī sasniedzis jaunu pasaules rekordu – visvairāk nobrauktu kilometru septiņās dienās. Arvja rezultāts ir 3023 km. Priekšā vēl ekstrēmās šosejas riteņbraukšanas sacensības *Red Bull Trans-Siberian Extreme* Krievijā, kas jau divus gadus tiek atliktas. Bet Arvis lūkojas arī Ginesa rekorda virzienā.

„Es finišēju pēc astoņām dienām, bet tuvākais sekotājs finišā ieradās pēc 11.”

„Tā bija cīņa pašam ar sevi un savu spēju robežu pārbaude,” par pasaules rekordu – 3023 kilometriem septiņās dienās – saka Kuldīgas ultravelobraucējs Arvis Sprude.

Sacensību brīdī. Pēc brauciena apkārt Polijai Arvis Sprude kopā ar pavadošo komandu: Ivo Perševicu, Jāni Lauvu un Arno Ķikuru.

Polijā tev divi zaķi ar vienu šāvienu.

Tā sanāk. (Smejas.) Kopējais trases garums ir 3599 kilometri. Tajā iekļauti arī kalni, un tas bija lielākais pārbaudījums. Mērķis bija arī pārspēt Pasaules Ultrariteņbraukšanas asociācijas rekordu ar visvairāk nobrauktajiem kilometriem septiņās dienās. Tas izdevās pat labāk, nekā prognozēju.

Par rekordu man pastāstīja pagājušā gada Itālijas sacensību organizators. Viņa vērtējums: varu to pārspēt. Publiski sacīju, ka mērķis ir 2800 kilometru, bet gribēju nobraukt 3000, un šis skaitlis arī labāk izklausās (smejas).

Kāds bija rekords pirms tam?

Pagājušajā gadā Spānijā sportists nobraucis ap 1700 kilometru. Braucu rekordu uzrādīt tādu, lai citiem tas būtu grūti labojams. Par to cīnījosi vienatnē, un tam iepriekš jāpiesakās. Tā bija interesanta iespēja. Parasti neviens sacensību laikā to neizpilda.

Kāpēc?

Trase nav zināma – nezini, kas tevi var sagaidīt. Bija jāpārvar Tatr kalni, un tas nebūt nav viegli. Varbūt tieši šī imesla dēļ sākumā daudzi par manu izdošanos šaubījās. Pirms starta plānojām, ka Tatri jāpārvar trīs dienās. Tas izdevās. Pārējā trases daļa bija tāda kā Latvijā un man ļoti piemērota – zināms reljefs, viegli braucams un patīkams.

Vai ir noteikts, kur rekords jāuzrāda?

Neviens to nenosaka – varēju to

darīt arī Latvijā. Es izvēlējos Poliju, jo sacensības tur ir pēdējais lielais solis pirms *Red Bull* sacensībām Krievijā, kas pandēmijas dēļ atliktas jau divus gadus. Gribu tām labāk sagatavoties, pārbaudīt spēju limitu, cik tālu varu tikt un cīnīties ar sevi. Polijas sacensībām šis rekords bija kā papildmotivators.

Bez rekorda uzrādīšanas braukt būtu vieglāk, jo tad varētu skatīties, ko dara konkurenti, vadīties pēc viņiem. Šoreiz bija svarīgi septiņas dienas raudzīties, kā jūtos pats. Patiesība tāda: bija septiņu dienu spriedze, pēc tam iestājās atslābums, un veiksmīgi tiku līdz sacensību galam, kur izdevās uzvarēt un uzrādīt arī jaunu trases laiku, ko nākamgad kādam jāmeģina pārspēt.

Cik dienu trasē pavadīji pavisam?

Kopā sanāca astoņas dienas un septiņas stundas. Dienā naktī gulēju divas, divarpus stundas. Pa vidu bija divas 40 minūšu pauzes. Brauciens sākās ap četriem rītā, pirmā pauze ap desmitiem bija brokastis, otrā – deviņos vakarā, jo kļuva tumšs, jāuzģērbj nakts drēbes, jāsaliek atstarojošās gaismas. Braucu līdz vieniem naktī. Sanāk, ka dienā braukšanas laiks ir 15–16 stundas. Bet kopumā uz riteņa dienā pavadīju 20 stundas, četras palika atpūtai, miegam.

Vai tu būtu gatavs labot pats savu rekordu?

Protams! Bet ir vēl arī Ginesa rekords, un tie ir 3500 kilometri. Tas gan ir uzrādīts plakanajā trasē. Tas

nozīmē, ka dienā būtu jānobrauc 500 kilometru. Kaut kur prātā sēž, ka varētu mēģināt. Jāskatās, kā nākamgad būs ar sacensībām. Tas nav tā, ka šodien no rīta pieceļos – taisīšu rekordu! Tam jāgatavojas. Svarīgs arī process pēc sacensībām, cik ātri spēju atjaunoties, lai būtu darbspējīgs. Uzstādīt rekordu pirms *Red Bull* sacensībām būtu visai neprātīgi, jo tad tajā braucienā varētu kļāties slikti, jo visa enerģija būtu izšauta.

Ar katru reizi braucieni, kuru tu izvēlies, ir grūtāks, sarežģītāks.

Tāds arī ir mērķis. Viss sākās tad, kad pirms diviem gadiem uzzināju, ka esmu ticis *Red Bull* sacensībās. Sākumā domājām, vai varēšu aizbraukt līdz galam. Kopā ar treneri Tomu Flaksi esam sapratuši, ka līdz galam aizbraukšu, bet tagad liekam klāt sarežģītāku pakāpi, lai *Red Bull* sacensībās es nebūtu tikai viens no dalībnie-

kiem, bet varētu arī cīnīties par labu rezultātu.

Apstāties pie vienkāršām lietām nebūtu pareizi. Jāizvēlas sarežģītās, lai pēc tam vieglāk. Piemēram, jāredz, kā ķermenis reaģē uz slodzi sacensībās un kāda pašsajūta ir pēc tam. Ja ir problēmas, laikus ar tām jāietiek galā.

Septiņu dienu rekords lika vairāk domāt, kā ātrāk tikt galā ar krīzes mirklītiem. Ik pa laikam jau kaut kas atgadījās. Ceturtajā dienā nolūza zobš – labi, ka nesāpēja. Vēl mani sakoda bites, arī lapsene iekoda galvā. Piedzīvoju kritienu.

Vai sacensību organizatori Polijā zināja, ka vienlaikus tu ej uz pasaules rekordu?

Zināja, bet pirmajās dienās uz to skatījās skeptiski. Daudzi uzskatīja, ka esam ieradusies kempinga braucienā. Pēc viņu domām, par daudz atpūtos, labāk ilgāk esot mocīties, cīnīties ar sevi un miega

badu. Bet pašiem tas atspēlējās. Pirmajā dienā viens no viņu favorītiem naktī krita un salauza riteņi. Kad pienāca piektā sestā diena, sportisti pa vienam sāka sagurt, jo ķermenis jau nav gatavs 22 stundas braukt un tikai stundu gulēt. Kādā brīdī tas tevi izslēdz.

Tad poļiem domas mainījās. Arvien tuvāk finišam vairāk sāka mani atbalstīt. Es finišēju pēc astoņām dienām, bet tuvākais sekotājs ieradās pēc 11 dienām.

Tomēr pēc rekorda ikdienas ritmu salauzu un, lai tiktu līdz finišam, braucu arī pa nakti. Neslēpju: naktī man braukt ir grūti – es daudz apstājos, arī pagulēju.

Kas bija pirmais, ko izdarīji pēc finiša?

Piezvanīju sievai, tad trenerim. Mājās sievas mamma sagaidīja ar kartupeļu pankūkām, kas man ļoti garšo.

**Inta Jansone
Arno Ķikura foto**

Fonā Tatr kalni.

TELPU FUTBOLS

Nikers – virslīgā

Jaunajā telpu futbola sezonā augstākās līgas komandu vidū redzēsim arī Kuldīgas vienību *Nikers*. Pavisam startēs desmit klubi.

„Lai neiznāktu tā, ka čempionāts iesākas, bet pandēmijas ierobežojumu dēļ to nevar pabeigt, nolēmām, ka *Nikers* startēs virslīgā. Šīs līgas komandām spēles ir atļautas,” par tādu izvēli saka komandas vadītājs Zigmunds

Dvarons. „Piedāvājumu saņēmām no Futbola federācijas, un ilgi pārdomājām visus *par* un *pret*. Aprunājām ar komandu, kas divus gadus ir dīkstāvē. Secinājām: labāk ir pārdzīvot par to, ko esi izdarījis, nevis pēc gadiem desmit par to, ko neesi.”

Divus gadus *Nikera* spēlētāji nav aizvadījuši treniņus un startējuši sacensībās, tāpēc darbs pie fiziskās

sagatavotības jau sācies. „Viegli nebūs, bet prieks, ka viss sākas laikus, un līdz oktobrim laiks vēl ir,” turpina Z.Dvarons. „Treniņi ir atsākušies arī telpās, jo virslīgas komandas to drīkst. Darām visu, lai komanda būtu konkurētspējīga. Sastāvs vēl ir procesā. Plānots, ka treneris un četri spēlētāji būs no Talsiem, jo viņi virslīgā nepiedalās. Pārējie būs vietējie.”

ORIENTĒŠANĀS SPORTS

Līderos arī Takas pārstāvji

Siguldas pusē sadalītas medaļas Latvijas čempionātā garajā orientēšanās distancē, kurā piedalījās vairāk nekā 500 dalībnieku, arī Kuldīgas tūrisma un orientēšanās kluba *Taka* pārstāvji.

Čempionu titulu izcīnījuši Jānis Pommers (grupā M85), Līga Virbule (W50), Odeta Turka (W55), uzvara arī Artūram Ķerim (grupā M21B), bet čempiona tituls tajā ne-

tiek piešķirts). Otrā vieta Arvīdam Teterim (M80) un Ojāram Leikartam (M85). Ceturtā bija Skaidrīte Otaņķe (W60), piektais – Jānis Turks (M65), sestie – Jānis Virbulis (M55) un Māris Otaņķis (M65), bet 16. vietā Jānis Mellups (M35).

Dienu vēlāk Ērgļu pusē notika Latvijas stafetes kausa izcīņas otrais posms *Mežmalu stafetes*, kas piedāvāja sacensties un reizē iepazīt ap-

vidu, kam līdzīgs sagaida septembrī Latvijas čempionāta vidējā distancē un stafetē. *Takas* pārstāvji tika pie vēl nebijuša panākuma – visas trīs komandas kāpa uz goda pjedestāla. Mērķtiecīga uzvara O.Turkai, S.Otaņķei un L.Virbulei grupā W170, kā arī A.Ķerim, J.Virbulim un J.Mellupam grupā M120, bet M.Otaņķis, A.Teteris un J.Turks grupā M195 izcīnīja otro vietu.

ŠAHS

Kopā ar lielmeistariem

Rīgas Tehniskās universitātes rīkotais Starptautiskais šaha festivāls šogad svinēja desmito jubileju, pulcējot pasaules lielmeistarus un amatierus, un piedalījās arī vairāki Kuldīgas novada sporta skolas audzēkņi.

Sacīkstēs *RTU Open* notika četri klasiskā šaha turnīri: galvenais jeb lielmeistaru, apvienotais amatieru un jauniešu, kā arī divi amatieru nedēļas nogales turnīri. Kopā tie

pulcēja 365 šahistus. Piedalījās trīs Kuldīgas novada sporta skolas šaha nodaļas audzēkņi: Nellija Jēkabsons, Ance Reiha un Raivo Šteinbergs. Visi startēja nedēļas nogales C/D turnīrā. Tur pirmās divas vietas ieņēma Spānijas šahisti, bet trešajā vietā – Aleksandrs Brikers no Latvijas. A.Reiha septiņās partijās izcīnīja 3,5 punktus (31. vieta), R.Šteinbergs – trīs (32. vieta), N.Jēkabsons – 2,5 (42. vieta). Pa-

visam bija 55 dalībnieki.

Papildus notika divi ātrspēles un viens ātrā šaha turnīrs. Noslēgumā ātrspēles turnīrā N.Jēkabsons 11 partijās izcīnīja četrus punktus (146. vieta), A.Reiha – 3,5 (156. vieta). Šajā spēlēja 179 šahisti no 24 valstīm.

Apvienotā C un D turnīra galvenais tiesnesis četras dienas bija Kuldīgas novada sporta skolas treneris Gunārs Gertners.

PLUDMALES VOLEJBOLS

Medaļas mājiniekiem

Jaunatnes čempionātā *Latvijas pludmale* Kuldīgā U14 grupā uzvarējuši vietējie sportisti: gan zēni, gan meitenes.

Eiropā devītie

Pludmales volejbolisti Jānis Šmēdiņš un Aleksandrs Samoilovs Eiropas čempionātā Vīnē ierindojušies devītajā vietā.

Mūsu pāris astodaļfinālā ar 0:2

pirmie bija Aleksandrs Leitāns un Toms Umbrāška, otrie – citi mājinieki Valts Arvīds Feņins un Toms Bakutis. Meitenēm šajā

zaudēja čehiem Ondžejam Perušičam un Dāvidam Švaineram.

Pēc izklūšanas no grupas A.Samoilovs un J.Šmēdiņš izslēgšanas spēļu pirmajā kārtā

grupā pirmās bija kuldīdznieces Dina Gūtmane un Paula Bērziņa, otro un trešo vietu ieņēma vienaudzes no Aizputes.

pārspēja Adrianu Karambulu un Džanluku Dalkorso no Itālijas, bet par vietu ceturtdaļfinālā vajadzēja spēkoties ar duetu no Čehijas.

Punktu sezonai pieliks Liepājā

Nedēļas nogalē Liepājā notiks *Ergo Open* Latvijas pludmales volejbola čempionāta pēdējais posms.

Ar citu pārinieci – Annu Rītu – startēs olimpisko spēļu 4. vietas ieguvēja Anastasija Kravčenko, jo Tīna Graudiņa devusies uz ASV. Līdzīgi Tokijas spēļu 4. vietas ieguvējs Edgars Točs būs pāri ar Arni Tunti, jo Mārtiņš Plaviņš

nepiedalīsies. Nespēlēs arī pagājušā gada čempioni Aleksandrs Samoilovs un Jānis Šmēdiņš. Tas nozīmē, ka cīņa par uzvaru būs spraiga.

Starp kandidātiem uz troni būs arī U22 Eiropas vicečempioni Artūrs Rinkevičs un Ardis Daniels Bedrītis, kā arī Sandris Andrejevs un Toms Benjavs. Tāpat dalībnieku vidū būs novadnieks Toms

Šmēdiņš, Aleksandrs Solovejs, Raimonds Vilmanis un citi pazīstami volejbolisti. Pamatturnīrā spēlēs 16 dueti, bet 11 pāri sacensības sāks ar kvalifikāciju.

20. augustā 17.00 fināls Liepājā sāksies ar kvalifikācijas spēlēm, nākamajā dienā – grupu turnīrs un izslēgšanas spēļu pirmā kārtā, bet izšķirošos mačus 22. augustā varēs vērot arī televīzijas tiešraidē.

DAMBRETE

Latvijā godalgas, spēlēs pasaules čempionātā

Latvijas jauniešu čempionātā ātrspēlē un ātrajā 64 lauciņu dambretē Liepupē labus panākumus guvuši Kuldīgas novada sporta skolas audzēkņi Ramona un Roberts Serpāni un Artis Madars Rancāns.

Ramona U8 grupā izcīnījusi otro vietu ātrspēlē un trešo ātrajā dambretē. Artis Madars U19 grupā ātrajā dambretē bija trešais. U13 grupā ātrspēlē trešais – Roberts. Roberts un Ramona startēs pasaules čempionātā jauniešiem 64 lauciņu dambretē, kas no 21. līdz 30. augustam notiks Bulgārijas pilsētā Kraņevo.

VIEGLATLĒTIKA

Baltijas sasniegums Uģim Jocim

Prezidenta balvas izcīnā, kas Valmierā, Jāņa Daliņa stadionā, bija arī Baltijas valstu čempionāts, 5000 metru skrējienā par uzvarētāju kļuvis kuldīdznieks Uģis Jocijs.

Uģa rezultāts ir 14:30,40, otrais finišēja Kuldīgas pusmaratona uzvarētājs un valsts čempions šajā disciplīnā Dmitrijs Serjogins (14:32,42), bet trešais finišu sasniegza Leonīds Lacepovs no Igaunijas (14:39,85).

Ārpus kārtas 1500 metrus noskrēja Kuldīgas novada sporta skolas audzēknis Lauris Grīniņš (4:05,01).

Sacensību galveno balvu – lielo kausu par uzvaru komandu cīņā – trešo gadu ieguva Igaunija (295 punkti), Latvijai – 257 p., Lietuvai – 250.

SPORTA ORGANIZĀCIJA

Vairāk sacensību telpās

Nozare ļauts aktivizēties – valdība pieņēmusi grozījumus Ministru kabineta noteikumos par epidemioloģisko drošību Covid-19 ierobežošanai.

Paplašināta iespēja kontrolēti rīkot sacensības telpās. Ja tās būs iekļautas sporta federāciju kalendārā, turpmāk tās drīkstēs notikt arī telpās, ja tur atradīsies tikai cilvēki ar vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikātu, ar papīra vai digitālu apliecinājumu par negatīvu Covid-19 testu. Tāpat tur drīkstēs atrasties skolēni, kuri darbojas pulciņos un profesionālās ievirzes skolās, ja pēdējās nedēļas tests viņiem būs negatīvs.

FUTBOLS

Kausa izcīņā uzvar Ēdole

Kuldīgas atklātajā kausa izcīņā futbolā 7x7 par uzvarētājiem kļuva Ēdolnieki.

Visi sākas ar grupu cīņu, un no katras apakšgrupas divas labākās vienības kvalificējās izslēgšanas spēlēm. Bronzu izcīnīja Kurmāle, sudrabu – komanda *MKM*, bet zeltu – Ēdole. Par turnīra vērtīgāko spēlētāju atzīts Aleksandrs Baranovskis (*MKM*), par labāko vārtsargu – Edijs Zorenbergs (Ēdole). Sacentās septiņas komandas.

VOLEJBOLS

Petra karjeru turpinās Čehijā

Kuldīdzniece Petra Nečiporuka parakstījusi pirmo profesionālo līgumu un klasiskajā volejbolā pārstāvēs Čehijas augstākās līgas klubu *TJ Ostrava volejbal ženy*.

Pagājušajā sezonā viņa pārstāvēja komandu RVS/LU. Šovasar kuldīdzniece spēlēja arī valsts sieviešu izlasē. Petra tāpat kā viņas māsa Paula Nikola volejbola prasmes apguvusi Kuldīgas novada sporta skolā, mācījusies Murjāņu sporta ģimnāzijā.

Kuldīgā

Kaļķu ielas kvartālā 20.VIII 20.00 pianists Dainis Tenis darbus no topošā albuma *Decoder* atskaņos uz Kuldīgas meistara Dāvīda Kļaviņa būvētajām klavierēm *Una Corda*.

Līvijas Rezevskas izstāžu zālē līdz 30.VIII Daces Molas darbu izstāde *Notikumi*.

Vecajā rātsnamā augustā Agneses Veinbergas gleznas.

Dažādās vietās (Pilsētas laukumā, Adatu tornī, rezidences kafejnīcā *Venta*, glābšanas stacijā *Mārtiņsalā*) 21.VIII no 12.00 radošā apvienība *Zero Defect* savu 20. jubileju svinēs ar muzikālu performanci *Jumta disko*.

Estrādē 28.VIII 20.00 *Latviešu kino dziesmu svētki*. Melodijas no filmām *Limuzīns Jāņu nakts krāsā*, *Vēla kalpi*, *Mans draugs – nenopietns cilvēks*, *Melnā vēža spilēs*, *Dāvana vientuļai sievietei*, *Tās dullās Paulīnes dēļ*, *Īsa pamācība mīlēšanā*, *Likteņzirnas*, *Emīla nedarbi*, *Elpojiet dziļi*, *Klāvs*, *Mārtiņa dēls*, *Teātris*, *Vajadzīga soliste*, *Zvejnieka dēls*, *Maija un Pajja*, *Sprīdītis*, *Spēle* u.c. Piedalās Normunds Rutulis, Antra Stafeca, Anmary, Dainis Skutelis un instrumentālā grupa (Juris Kristons, Aivars Gudrais, Modris Laizāns un Ivars Kalniņš).

Kaimiņos

Dienvidkurzemes novadā

Bernātu viesu namā Chill Inn 24.–26.VIII Kurzemes NVO centra plenērs. Pamattēma: politiskās ideoloģijas, partiju jēga un ētika, valsts vara, pilnvaras, uzdevumi un cilvēka vieta tajā. Vairāk informācijas un pieteikšanās: <https://ej.uz/NVOpleners2021>.

Kuldīgas novadā

SUITU PAGASTOS

21.VIII *Vienas dienas kafejnīca suitos*. Darbosies 22 kafejnīcas: Alsungā – 14, Gudenieku pagasta Basos – divas, Ventspils novada Jūrkalnē – četras.

ALSUNGĀ

Pils pagalmā 10.IX 19.00 Ances Krauzes un Raimonda Paula koncerts *Sasala jūrīna*.

ĒDOLĒ

Kultūras namā līdz augusta beigām Jeļenas Egļiņas darbi *Lielās puķes* un izstāde *Ēdole laikmetu griežos*.

KABILĒ

Centrā pie dīķa 11.IX 10.00 mājražotāju tirdziņš. Pieteikties pa tālr. 25618976.

KURMĀLĒ

Pagastmājas pagalmā 21.VIII 11.00 Liepājas Leļļu teātra izrāde ar rotaļām *Lote gatavojas skolai*.

Priedaines bibliotēka aicina rādīt vaļaspriekus (kolekcionēšanu, adīšanu, gleznošanu, fotografēšanu u.c.). Zvanīt pa tālr. 27886267 vai rakstīt e-pastā: priedaine.biblioteka@kudiga.lv.

25.VIII pēdējā radošā nodarbība

bērniem ciklā *Trīs trešdienas līdz skolai*.

LAIIDOS

Pamatskolā 22.–25.VIII Kuldīgas jauniešu biedrības *Kaktuss* bezmaksas neformālās mācības, kā izzināt mērķus un sevi motivēt tos sasniegt. Jauniešiem no 13 līdz 19 gadiem, kuri dzīvo vai mācās Kuldīgas novadā.

Laidu muižā (otrā stāva zālē) 29.VIII 12.00 LELBĀL Valaiķu autonomās draudzes dievkalpojums (mācītājs Varis Bītenieks). Pēc tam Bruno Šulca filma *Aizputes stāsts*.

NĪKRĀCĒ

Pie atpūtas centra 28.VIII 20.00 Vainodes amatierteātra *Kuratieši* izrāde – Danskovītes komēdija *Sievasmātes bizness*.

SNĒPELĒ

Muižas parkā 28.VIII 19.00 akadēmiskās un populārās mūzikas koncerts *leļpot pasauli*. Piedalās Sabīne Krilova (mecosoprāns), Madara Kalniņa (klavieres), Arina Bardova (vijole), Elīza Sestule (čells), Uģis Upenieks (sitamie instrumenti).

Pie kultūras nama 30.VIII 19.00 veloorientēšanās sacensības. Pieteikties līdz 28.VIII pa tālr. 27843792.

3.IX 17.00 jautra pēcpusdienā bērniem *Atceramies vasariņu*.

PADURĒ

Pie klēts 28.VIII prieka diena bērniem.

4.IX no 11.00 Jautrās mašīntalkas tirgus. Īpašie viesi: Igaunų ģimene un *Ziņģes brāļi*. Būs apskatāmi tāšu meistara Kaspara Zvirbuļa, kokļu meistara Gunta Niedoliņa darbi. Seno garšu pieturās varēs ēst koču, badapankūkas, uz oglēm ceptu siļķi, skābputru, pagatavot cigoriņu kafiju. Darbosies laukumīņš bērniem.

PELČOS

Pils parkā 28.VIII 19.00–24.00 pastaiga ar spēles elementiem. Informācija pa tālr. 26354396.

RENDĀ

21.VIII pasākumi visām paaudzēm: 12.00–17.00 atrakciju parks *Labi rints* bērniem, 12.00–15.00 var apmeklēt Nacionālās pretošanās kustības muzeju *Viesturos* (tālr. 29176717). Pusdienlaikā centrā ekstrēmās velokomandas *Green Trials* ģenerālmēģinājums, baznīcā muzicēs māsas Ešēnvaldes (flauta, saksofons). Pēcpusdienā estrādē Brocēnu teātris ar mīrkli smieklēm. Ap launaga laiku uzstāsies aktieris Kārlis Neimanis jeb *Kā būs, tā būs*. Vakarā Ainara Bumbiera koncerts *No sirds uz ziedu*, pēc saulrieta – mīlas dziesmu virpulī.

RUDBĀRŽOS

27.VIII 10.00 Piedzīvojuma diena. Bērni un jaunieši (8–15 gadi) aicināti uz jautrām nodarbēm, pieteikties pa tālr. 26261729.

REKLĀMA

Vērtīgas atziņas gan skolotājiem, gan audzēkņiem

Profesionālās izglītības kompetences centrā (PIKC) *Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikums* finiša taisnē iegājis projekts *Studentu virzīta vadības prasmiņu attīstības programma (SLEVET) profesionālajās izglītības iestādēs jeb KA2 Erasmus+ Eiropas Savienības finansēts projekts*.

Tas tiek īstenots partnerībā ar Lietuvas, Bulgārijas un Slovēnijas profesionālās izglītības iestādēm, kā arī ekspertu organizācijām Apvienotajā Karalistē un Bulgārijā.

VIENI JAUNIEŠI MĀCA CITUS

SLEVET (*Student-driven Leadership skills Development programme in VET schools*) ir inovatīva, uz jauniešiem centrēta programma, kurā vadības un uzņēmējdarbības centrā ir lomu modelēšana un vienaudžu savstarpēja apmācība (*peer-to-peer*) skolas vidē.

Vadības programma SLEVET balstās uz kaskādes veida mācīšanās un ilgtspējības principiem. Programmas sākumā tiek apmācīta pirmā grupa – vecāko kursu audzēkņi. Kad tie mācības ir beiguši, viņi kļūst par mentoriem citām, jaunāko kursu, grupām. Savukārt skolotāji ir koordinatori, kuri apmācību pārbauda, atbalsta audzēkņu gatavo-

Projekta nodarbība tehnikumā. Vecākie audzēkņi darbā ar jaunākajiem.

Kuldīgas tehnikuma skolotājas Iveta Piese un Aija Rutule, audzēknes Zane Račkauska un Megija Valkovska, skolotāja Zane Lase un audzēkņis Ingus Grudulis Birmingemā.

šanos nodarbībām un to vadīšanu. Programma balstīta uz mācīšanās darot (*learning by doing*), un tās mērķis ir attīstīt sociālās un komunikācijas prasmes (*soft skills*), jo tām ir aizvien lielāka nozīme cilvēka personīgajā un profesionālajā izaugsmē un veiksmīgā adaptācijā mūsdienu mainīgajos apstākļos. Lūk, dažas no šīm prasēm: komunikācija, sadarbība, plānošana un organizēšana, problēmu risināšana, stresa noturība.

PIECU DIENU MĀCĪBAS BIRMINGEMĀ

Projektā notikušas dažādas – gan klātienē, gan tiešsaistē – aktivitātes. Visai zraujošākās un neaizmirs-

tamākās bija piecu dienu mācības 2019. gada jūnijā Birmingemā, kur piedalījās trīs tehnikuma audzēkņi un trīs skolotāji. Pēc tam ar skolotāju atbalstu tika izstrādātas mācību programmas, un 2019. gada decembrī apmācītie, iesaistot vienaudžus, sāka jaunāko kursu apmācību vispārīgglītojošajos mācību priekšmetos: matemātikā un angļu valodā. Nodarbības notika vienu reizi nedēļā, taču, sākoties attālinātajam mācību procesam, netika pilnībā realizētas. Nesen tapis drukāts programmas mācību ceļvedis, kas jūnijā beigās jau tika popularizēts vietējā sabiedrībā.

Lūk, ko secina tehnikuma matemātikas skolotāja Gita Arājuma:

„Šis projekts, manuprāt, bija ļoti veiksmīgs visām iesaistītajām pusēm, jo audzēkņi, kuri nodarbības vadīja, ļoti labi apguva vadīšanas un organizēšanas prasmes, kas noder jebkurā profesijā, kā arī bija spiesti dziļāk ieskatīties dažādās matemātikas tēmās. Tiem jauniešiem, kuri nodarbībās piedalījās, bija iespēja apgūt dažādas prasmes, it īpaši sadarbību ar vienaudžiem. Un šāds veids, kad zināšanas audzēkņiem nodod audzēkņim, dažkārt

darbojas labāk nekā tad, kad to dara skolotājs. Savukārt es ieguvu pieredzi, ko nozīmē sagatavot audzēkņi vadīt stundu, kā arī daudz labu ideju, kuras turpmāk varēšu izmantot savās nodarbībās.”

4. kursa audzēkne, nodarbību vadītāja Zane Račkauska atzīst: „Projekts deva lielisku iespēju iejusties līdera lomā un ieraudzīt sevi citā gaismā. Iepazinām jaunus cilvēkus un apguvām jaunas zināšanas un prasmes.”

Projekts *Student-driven Leadership Skills Development Programme in VET Schools (SLEVET)* N°2018-1-LT01-KA202-046951-943854427.

Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

PĀRDOD

AUDI A6 C5 universālis (1999. g.), 2,5 TDI, apskate līdz 28.10.2021. Cena: 1200 EUR. Tāl. 27119840.

Pārdod **METĀLA JUMTUS** un noteksistēmas no ražotāja. Cena: no 6,50 EUR/m². Tāl. 20211377.

Aku, kanalizācijas **GRODUS**. Tāl. 29142702.

DRUPINĀTUS BŪVGRUŽUS Kuldīgā, cena: 4,84 eiro kubikmetrā (ar iekrašanu). Tāl. 63322380.

SIA Vēvers ražo un piegādā priedes **KOKSNES** produkciju: skaidu briketes (135 EUR/paleta), šķeldu, mizas, skaidas, klucīšus (40 EUR/1,3 m³ Big Bag). Tāl. 26651831.

SIA **AJG plus** – sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tāl. 29399939.

MALKU maisos, kravās. Tāl. 26544462.

Visu veidu **MALKU**. Tāl. 26153187.

Skaldītu un kluču **MALKU**. Tāl. 20396500.

Skaldītu un šāļu **MALKU**. Tāl. 24877409.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tāl. 27885688.

MALKU, skaldītu un klučos. Tāl. 27811870.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezumu **MALKU**; skaldītu malku; 3 m garu meža malku. Tāl. 29249578.

Alkšņu **MALKU**. Tāl. 26383529.

Skaldītu lapkoku un skujkoku **MALKU**, kravā no 2 līdz 5 m³. Tāl. 29974786.

Skaldītu un kluču **MALKU** krāmētā veidā, piegādi nodrošina. Tāl. 25607959.

Krāmētu **MALKU**, ātra piegāde. Cena: 110 EUR par skaldītu, 85 EUR par klučiem. Kravā – 3 m³. Tāl. 26632723.

SIENA RULONUS (Kandavas novadā) par 10 EUR/gab. Tāl. 29126139.

Svaigu **CŪKGAĻU** (svilinātu), min. daudzums – 1/4 (20 kg), 2,80 eiro/kg. Bezmaksas piegāde. Tāl. 28890462.

Zirga **MĒSLUS**, piegāde. Tāl. 29974786.

PĒRK

Pērķ **ZEMI** Kuldīgā un 10 km apkārtnē. Tāl. 22190033.

AUTOMAŠĪNAS. Tāl. 28679476.

TRAKTORUS, PIEKABES un lauksaimniecības inventāru. Tāl. 25357742.

Pērķu **TRAKTORUS**. Tāl. 25203776.

MEŽUS, cirsma, malku. Tāl. 26544462.

Nelielu **CIRSMU** materiālu ieguvei būvniecībai. Tāl. 28115501.

Z/s **SMAIDAS** pērķ **MĀJLOPUS**. Tāl. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA **AIBI** iepērķ **LIELLOPUS, JAUNLOPUS, TEĻUS, JĒRUS, ZIRGUS**. Kautsvārā, dzīvsvārā. Paaugstinātas cenas, apjoma piemaksas. Bioloģiem augstākās cenas. Samaksa tūlītēja. Svāri. Tāl. 20238990.

Vecos padomju laika **TRAUKUS**. Tāl. 26277335.

SENAS LIETAS muzeja izveidei – traukus, vīna pudeles, darba instrumentus, koka soliņus, ikdienas priekšmetus u.c. Samaksa uz vietas. Tāl. 29247670.

Briežu **RAGUS**, brauc pakāļ. Tāl. 29886349.

Pērķu **RAGUS**. Tāl. 22728888.

Visu veidu **OGAS**, ķiplokus, gailenes un ābolus (*cukurīšus*). Tāl. 29765478, 28361292.

GAILENES, MELLEŅES, BRŪKLEŅES Kuldīgā, tāl. 28925676; Ēdolē, tāl. 25366612. Transports pie klienta, tāl. 26284210.

ZOOBIRŽA

Dāvinu 3 **KAĶU** meitenes. Tāl. 20453593.

MAINA

Maina vienistabas **DZĪVOKLI** vecpilsētā (Kuldīgā) pret remontējamu māju. Tāl. 27072035.

Pirmdien, 23. augustā, no 10.00 līdz 13.00 Mārtiņzālē Kuldīgā notiks **DONORU DIENA**. Līdzī jāņem pase, donoru apliecība un bankas konta numurs.

PIEMINOT

ANITA LAULA (1951–2021)

*Lai sapnis balts viņas dvēseli aijā
Un klusais miers ar saviem spārnēm sedz.*
/Ā.Elksne./

Mežos zied virši, putni gatavojas aizlidot, un arī Anita mūs ir atstājusi, aiziedama mūžībā. Meitene no Rudbārziem, beigusi Skrundas vidusskolu, studējusi Rīgā filoloģiju. Darba gaitas aizveda viņu uz Kuldīgas 2. vidusskolu, kurā nostrādāta lielākā daļa darba mūža. Vienmēr smaidīga, laipna, atsaucīga pret skolēniem un kolēģiem, mācot latviešu valodu un literatūru, idejām bagāta un radoša, vadot skolā dažādus pasākumus un literārās jaunrades pulciņu, iestudējot izrādes kopā ar skolas jauniešiem. Viss, ko viņa darīja, tika paveikts ar mīlestību, dvēseles klātbūtni. Dziedāja skolotāju kori, kur iepazinās ar dzīvesbiedru, ar kuru kopā ir pavadīti daudzi skaisti mirkli. Ģimene bija viņas baltā istaba, kur veldzēties un rast spēku, būt vienmēr enerģiskai, elegantai un skaistai, iejūtīgai, nesūdzēties par dzīves grūtībām, prast uzmundrināt citus, izaudzināt trīs lieliskus bērnus un apceļot pasauli.

Anitiņ, tu paliksi mūsu atmiņās ar savu dzīvesprieku, labestību un gaišo attieksmi pret dzīvi!

Kolēģi no Kuldīgas 2. vidusskolas

LĪDZJŪTĪBAS

*Tai tālajā pļavā, kur atmiņas zied,
Tur mani jūs vienmēr satiksiet.*

/I.Rubene./

Izsakām līdzjūtību Guntai, mūsu zaudējot.

Kolēģi

*Slavēts lai ir Tas Kungs diendienā, Viņš nes mūs pašus. Dievs ir mūsu Pestītājs!
Dievs mums ir Dievs, kas var mums palīdzēt. Dievs Tas Kungs mūs izglāb arī no nāves.*

/Psalms 68:20–21./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību mūsu draudzes darbiniekam Egilam Laulam un tuviniekiem, sievu ANITU mūžībā aizvadot.

Kuldīgas Sv. Katrīnas draudze un mācītājs

Smagā, laimīgā ābelē gluži kā svētajā raugos.

Nepasauc, nepiesauc mani vēl – ir augusts.

*Vēl brīdi dārzā starp vībotnēm stāvēt, tad projām doties,
Pie rudens kā akmens vēsa piekļaut vaigu un atdzīvoties.*

/A.Rancāne./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību mūsu bijušās kolēģes ANITAS LAULAS mīļajiem, pavadot viņu mūžības ceļā.

Kuldīgas 2. vidusskolas kolektīvs

*Atstājjiet mani šai pusē,
Kur zvaigznes augustā krīt,
Kur iešalko vēji un klusē,
Kad mēness aiz mākoņiem slīd.*

/R.Urtāne./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Ainai un mazdēliem, mīļu cilvēku mūžībā pavadot.

Tuvākie kaimiņi

*Un pēkšņi iestājas klusums,
Un pēkšņi apstājas laiks.*

/E.Sudmale./

Ainiņ, esam kopā ar tevi, dārgāko zaudējot.

Vidusskolas klasesbiedri

*Es tagad aizeju, bet ne jau prom,
Es aizeju tepat –
Ar citām puķēm, citu sauli,
Ar citu zemi parunāt.*

/M.Zviedre./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību VLADIMIRA SASNIKA ģimenei, no viņa atvadoties.

Voitko ģimene no *Papardēm* un Jānis Voitko ar ģimeni

*Sāp sirds, no dēla šķīroties,
Kad viņa taka smilšu kalnā iet.*

/J.Rūsiņš./

Mūsu visdziļākā līdzjūtība Annai, dēlu VLADIMIRU zaudējot.

Korbergu ģimene

*Šai zemē, šai saulē,
Še atnācu viesoties;
Viņa saule, viņa zeme,
Tā visam mūžīgam.*

/T.dz./

Esam kopā ar Annu Sasniku, dēlu mūžībā aizvadot.

Voitko ģimene

DAŽĀDI

JUMTU un **FASĀŽU** celtniecības pakalpojumi, jumtu remonts un maiņa, fasādes siltināšana un apdare, materiālu piegāde. Tāl. 27810688.

Visu veidu **JUMTA** un **BŪVNIECĪBAS** darbi. Tāl. 26844885.

ELEKTRIKA pakalpojumi. Tāl. 26279280.

Tīra **AKAS**. Tāl. 27448331.

Tīra, remontē **AKAS**. Tāl. 26990277.

Tīrām **AKAS**. Tāl. 26018109.

Sertificēta **TAKSATORA** pakalpojumi: meža inventarizācijas lietu izgatavošana; mežaudzes novērtēšana; cirsmu dokumentācijas sagatavošana; īpašuma robežu, kupicu ierīkošana un atjaunošana; bezmaksas konsultācijas. Tāl. 25731315.

Moderna **ĀBOLU SULU SPIEŠANA** un pasterizēšana Kuldīgā. **MINIMĀLAIS** daudzums – 2 maiši ābolu. Pildīšana maisos ar krāniem: 3 l – 2.00 un 5 l – 2,60. Graudu iela 3H. Tāl. 28466573.

VAJADŽĪGI

SIA **Rajaks** (46102003750) – **STRĀDNIEKI** kokzāģētavā fiziski smaga darba veikšanai. Darba samaksa pēc izpēšanas, sākot ar 650 eiro. Tāl. 26228651.

ATJAUNO VANNU EMALJU.
Tālrunis 20605520.

LOGI DURVIS ŽALŪZIJAS
Lielā iela 30, Jelgava
20877777
latvijaslogi@inbox.lv

Sniedzam konsultācijas un palīdzam sagatavot projektu iesniegumus lauksaimniekiem, kuri vēlas saņemt finasējumu apakšpasākumā **6.3 Atbalsts uzņēmējdarbības uzsākšanai, attīstot mazās lauku saimniecības**. Projektu iesniegšana: 08.09.–08.10.2021. Kopējais pieejamais finansējums 5. kārtā – 15 000 000 EUR, maksimālais granta apjoms vienam projektam – 15 000 EUR. SIA **Goldingen** ir 10 gadu praktiska pieredze konsultāciju sniegšanā un dažādu projektu pieteikumu sagatavošanā, tai skaitā arī iepriekšējo kārtu ietvaros. Tāl. 26633862, e-pasts: projekti@goldingen.lv.

www.kurzemnieks.lv
Abonē e-avīzi un lasi jaunākās ziņas savā datorā!

VĀRDADIENAS

No 21. līdz 28. augustam
 21. Janīna (2865), Linda (7851)
 22. Rudīte (1462), Everts (559)
 23. Vitālijs (7444), Ralfs (4084), Valgudis (1)
 24. Bērtulis (4), Boļeslavs (117)
 25. Ludvigs (192), Ludis (123), Ivonna (304), Patrīcija (1990), Patriks (1212)
 26. Natālija (8426), Tālija (6), Bronislavs (320), Bronislava (671)
 27. Žanis (668), Jorens (218), Alens (555)
 28. Auguste (17), Guste (8)
Populārākie: Natālija un Vitālijs.

Svētki zem zvaigznēm

Patrīcija Junkere, mācās Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolā:

– Vārdu izvēlējas vecāki. Kad abi skatījušies kalendāru, viņiem tas patīcis, arī skaidrojums bijis pozitīvs. Tas ļoti atbilst manai personībai – uzskatu, ka esmu romantiska. Man šis vārds ļoti patīk. Tas kļūst arvien populārāks, bet bērnībā nepazinu nevienu meiteni ar tādu vārdu, tāpēc tas šķita ļoti īpašs. Kādreiz draugi mēdza dot interesantas un īsas iesaukas, jo vārds Patrīcija ir garš. Paši tuvākie arī tagad mani reti sauc vārdā, jo katrs ir izdomājis kādu iesauku un zina, ka uz to atsauksies. Vārdadienas īpaši nesvinu, bet pusdienas ar tuvākajiem gan vienmēr tiek ieplānotas. Tā kā augustā bieži ir novērojams zvaigžņu lietus, vārdadienā dodamies to vērot uz kādu man īpašu vietu.

Monta Bērziņa

JOKI

Inkasentu auto saskrējās ar ceļu policistiem. Jau divas stundas nevar tikt skaidrībā, kam pieder uz ielas izkaisītā nauda.

.....

Es nevaru jums konkrēti pateikt, cik daudz man ir problēmu, jo matemātikas zināšanas ir viena no tām.

.....

Vai esat jau izlēmuši, kurā interneta vietnē šogad pavadīsiet savu atvaļinājumu?

Lēti logi
www.mdmd.lv

LOGI UN DURVIS Vasaras atlaides logiem **līdz 23%**
 Akcija līdz 31.08.2021.
 • ŽALŪZIJAS
 • GARĀŽU VĀRTI
 • METĀLA DURVIS
 • PRETINSEKTU SIETI
 • PVC LOGU UN DURVJU REMONTS
Kuldīga, Vakara iela 15. www.montaznieksde.lv
 Tel. / fax 63323281, mob. 26179829 **MONTĀŽNIEKS DE**

PĒRKAM
 Augošu koku cirsmas un sortimentus pie ceļa
Meža īpašniekiem:
 • Veicam bezmaksas konsultācijas;
 • Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsmu iestigošanā;
 • Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.
Metsā
 Telefoni informācijai: 29150470, 67804343
www.metsaforest.com/lv

VIKA SIA «Vika Wood»
 kokzāģētava **PĒRK**
 egles un priedes zāģbaļķus.
 Sīkāka informācija pa tālruni 26443376.
 Papildu informācija www.vikawood.lv.

LAIKA PROGNOZE

Rudenīgs lietus turpināsies

Jau piemirsušies regulārie brīdinājumi par karstumu, sausumu un ugunsbīstamību līdz pat sarkanajam brīdinājumam. Šonedēļ sinoptiķi bažijas, ka atkal vajadzēs būt uzmanīgiem – tagad stipra lietus un brāzmaina vēja dēļ, jo Skandināviju un Baltiju pārstaigā vairāki auksta gaisa cikloni.

Šobrīd neviens brīdinājums Latvijā gan nav izsludināts (pirmdien Dienvidkurzemē bijis oranžais), oficiālajā vietnē Bridinajumi.meteo.lv visa valsts līdz nedēļas beigām ir zaļa, tas nozīmē, ka īpaša piesardzība nav vajadzīga.

Taču vēsums turpināsies, būs lietusgāzes, arī vējš ar mainīgu virzienu un ātrumu, šur tur var nolūzt pa veca koka zaram vai tiks norauta savu laiku nokalpojusi siltumnīcas plēve. Brīvdienas atnāks mazliet siltākas, bet uz īsti vasariģu laiku nevar cerēt. Šonedēļ lietus mākoņi kon-

centrējušies Kurzemē. Iepriekš lielas lietavas bija valsts centrā, bet tagad pie mums augusta nokrišņu norma jau pārsniegta, kaut mēnesis tikai pāri pusei. Liepājas pusē, Mērsragā, Ventspilī, Kolkā nolijuši 110–120 l/m², un tas ir ļoti daudz. Sausāka ir Zemgale un Vidzemes rietumi, kur nokrišņu bijis divreiz mazāk, bet līdz mēneša beigām norma tiks izpildīta. Vakar Latviju šķērsoja jauna ar šo pašu ciklonu saistīta nokrišņu zona. Joprojām būs brāzmainis vējš ar tendenci dažviet kļūt lēnākam.

Viduskurzemē, sākot ar sestdienas pusdienlaiku, saule no mākoņiem izlīdīs biežāk, gaisa temperatūra brīvdienās sasniegs +17, naktis kļūs dzestrākas, grādiem nokrītot zem +10. Būs Z/ZR vējš līdz 4 m/sec. Ziemeļs virsroku Kurzemē gūs nedēļas pirmajās dienās, bet tas būs mierīgs, bez brāzmām.

Daina Tafelberga

KTM Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikums
 PROFESIONĀLĀS IZGLĪTĪBAS KOMPETENCES CENTRS
 Atbalsts Tavai profesionālajai izaugsmei!
UZŅEMŠANA 2021. gada vasarā
 31.05.2021. – 27.08.2021.

Pēc 9. klases		Pēc 12. klases*	
IEGŪSTAMĀ PROFESIJA	Mācību ilgums	IEGŪSTAMĀ PROFESIJA	Mācību ilgums
Automehāniķis	4 gadi	SPA speciālists	1,5 gadi
Stila mēbeļu modelētājs	4 gadi	Maizes un miltu produktu ražošanas tehniķis	1,5 gadi
Mēbeļu galdnieks	4 gadi	Pārtikas produktu ražošanas tehniķis	1,5 gadi
Datorizēto kokapstrādes iekārtu galdnieks/operators	4 gadi	Automehāniķis	1,5 gadi
Restaurācijas tehniķis	4 gadi		
Pavārs	4 gadi		
Konditors	4 gadi		
Tūrisma pakalpojumu konsultants	4 gadi		
Viesu uzņemšanas dienesta speciālists	4 gadi		
Loģistikas darbinieks	4 gadi		

*bez vecuma ierobežojuma

Uzzini vairāk šeit

JAUNIETI, ESI STUDENTS
 Saņem stipendiju atbilstoši valstī noteiktajai kārtībai
 Saņem cēla naudas kompensāciju Kuldīgas novada robežās
 Iesaisties korī, deju kolektīvā, studentu padomē vai kādā no 6 citām interešu studijām
 Izmanto dienesta viesnīcu un mācību ēdnīcu
 Piedalies profesiju konkursos, starptautiskajos projektos, mācību komandējumos, dībiņi savu mācību uzņēmumu, veido savu karjeru

Iespēja pieteikties mācībām elektroniski www.kuldigastehnikums.lv
 Dokumentu pieņemšana Kuldīgā, Liepājas ielā 31 63324082, 25631181 kuldigasttt@inbox.lv

SIA Latvijas Sabiedriskais Autobuss
 (48503004916) piedāvā
AUTOBUSA VADĪTĀJA amata darba vietu.
Prasības kandidātiem:
 • obligāta D kategorijas autovadītāja apliecība (95. kods);
 • valsts valodas zināšanas – vismaz B līmeņa 1. pakāpe vai dokuments par latviešu valodā iegūto izglītību;
 • atbildība par uzticēto darbu;
 • vismaz 2 gadu pieredze pasažieru pārvadājumos.
Mēs piedāvājam:
 • atbildīgu un dinamisku darbu stabilā uzņēmumā;
 • konkurētspējīgu atalgojumu atkarībā no padarītā darba no 800,00 līdz 1300,00 EUR bruto.
 Tālrunis saziņai: 27700106 vai atlase@bbus.lv

KURZEMNIEKU SEPTEMBRIM
VAR ABONĒT:
 līdz 27. augustam
 • pastā, pie pastniekiem,
 • redakcijā un www.abone.pasts.lv (ietaupot 1,50 eiro);
 līdz 20. augustam
 pa informatīvo tālruni 67008001 vai 27008001.